

PORILAINEN

Lokakuu 3 2018

Kiltasivut s. 30
Taistelunäytös Turussa s.12

 100

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

SISÄLTÄÄ
Suomalaista lihaa
ja Satakuntaista
käsiyöläistäidetta.

**KOTI
JA
MAKU
TAKUU**

KIVIKYLÄN
Palvarin Lihapyörykkä

Ainekset: Suomalainen sianliha (88%), vesi, **korppujauho**, pippuri, korianteri, valkosipuli, mustaperunatärkkelys, **vehnä jauho**, kasvikuitu (peruna), lisätyt stabilointiaineet (E621), emulgointiaine (E450, E451), proteiinihydrolysaatti (**soija**), aromiatteen (inkivääri).

Ingrediensit: Finsk svinkött (88%), vatten, **skorpmjöl**, kryddor (kryddpeppar, svartpeppar, koriander, vitlöök), potatistärkelse, **vetemjöl**, (E621), stabiliseringsmedel (E450, E451), emulgeringsmedel (E322), glukos, proteinihydrolysat (**soja**), aromämne (ingefära).

Ravintosisältö / Näringsinnehåll
100 g: Energialla / Energi: 1.206 kJ / 288 kcal, rasvaa / fett 20,5 g (tydyttyneet rasvahapot / varav mättat fett 8,1 g), hiilihydraattia / kolhydrat 13,8 g (josta sokeria / varav socker 0,4 g), proteiinia / protein 13,0 g, suola / salt 1,5 g. Laktoosia 0 g / 100 g. Suola natriumista laskien 2,0 % / Voimakassuolaainen / Kraftigt saltad

SÄILYTYS / FÖRVARING:
alle / under +6°C

WANHANAJAN PALVARIN KLASSIKKO

LIHAPITOISUUS 88% LAKTOOSITON / LAKTOSFRI
PAINO / VIKT 350g

KIVIKYLÄN KOTIPALVAAMO OY
Säilytantie 120 • 27600 Säkyä
Puh. 02 8260 905 • www.kivikylan.fi

6 406300 009608

KÄYTÄMME VAIN SUOMALAISTA LIHA

KIVIKYLÄN SINIHOMEUUSTO
TÄYTETTY LIHAPULLA
PAINO / VIKT 350g

KIVIKYLÄN CHILI
TÄYTETTY LIHAPULLA
PAINO / VIKT 350g

KIVIKYLÄN SAVUJUUSTO
TÄYTETTY LIHAPULLA
PAINO / VIKT 350g

KÄYTÄMME VAIN SUOMALAISTA LIHA

KIVIKYLÄN KOTIPALVAAMO
www.kivikylan.fi

Tuomaanpuiston porilaiskonserttia oli kuuntelemassa runsalukuinen, lähes 500 hengen yleisö.

s. 38

Kuva: Tuula Rahkonen

Sisältö

Pääkirjoitus	4
Koulutus 2020 -ohjelma	6
100-vuotias pioneeriaselaji kehittyä ajassa.....	8
Syystammi 18 antoi paikallispuolustukselle kasvot.....	10
Puolustusvoimat 100 -juhlavuosi näkyi Turussa.....	12
Säkylän kasarmit kuntoon	14
Millog investoi Säkylän varuskuntaan	16
Vetisiä esteitä - Military Extreme Run	18
Vala ja vakuutus neljällä paikkakunnalla	20
Ampumamestaruuksia ratkottiin Säkylässä.....	24
Huovintinteelle kerhosäätiö	27
100 vuotta sotilaskotityötä	28
Pystykorva-ammunat	30
100 + -veteraanit Ahti ja Aaltonen	32
Suomen kasarmista Turun kasarmiksi.....	36
Kilta- ja läheistenpäivä Niinisalossa	39
Porilaishenki kulkee mukana heitinmiehen uudella uralla.....	40
Väapelikerho lisää maanpuolustushenkeä	46
Porin prikaatin sloganin luoja.....	50

KANNEN KUVAT: Tulimeri taistelunäytöksessä Turussa ja Tuomaanpuiston porilaiskonsertti, jossa olivat paikalla PorPr killan valtuuskunnan pj Tapani Mikola (vas), PorPr komentaja ev Mika Kalliomaa, PorPr killan Turun alue-osaston pj Tuula Rahkonen ja PorPr killan pj Markku Heinonen.

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kiltä ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Eversti Mika Kalliomaa
Varapuheenjohtaja
Markku Heinonen
Jäsenet:
everstiluutnantti Torsti Astrén
taloudenhoitaja Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti Torsti Astrén
puh. 0299800 (vaihe)

TOIMITUSSIHTEERI
Merja Hämäläinen
merja.hamalainen@mil.fi
puh. 0299 443 303

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Seija Heiska
Kari Nummila
Asko Tanhuanpää
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
Tiedottaja Sanna Närä
porpr@mil.fi
puh. 0299 441 302

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilt@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Eura Print Oy

PORILAINEN

Sata päivää Porilaisena

Yrityselämässä on sanonta, että uudella johtajalla on sata päivää aikaa päättää, mitä asioita tulee tehdä. Vaikka kyseinen ajatus onkin enemmän legendaa kuin faktaa, niin runsas kolme kuukautta on usein riittävä aika saada uudesta työstä kokonaiskuva. Oma 100 päivää Porin prikaatin komentajana tulee täyteen tämän lehden ilmestyessä.

Päällimmäisenä havaintona on Porilaisten erinomainen tekemisen meininki ja ammattimainen ote työhön. Meidän työpisteissä ja toiminnassa uhkuu toimeen tarttuminen ja vielä kaksin käsin.

Porin prikaatin yhteistyö ympäröivän yhteiskunnan kanssa on myös esimerkillisellä tolalla. Eri järjestöt, viranomaiset ja muut organisaatiot on rakennettu osaksi toimintaverkostamme. Hienona esimerkkinä tästä on Porin prikaatin killan toiminta. Pidän erityisen tärkeänä, että prikaati ei rajoitu kasarmin porttiin. Meidän tulee erityisen huolella varmistaa, että viiden

vuoden takainen Puolustusvoimauudistuksen yhteydessä tehdyt muutokset ovat muuttuneet osaksi arkeamme myös verkostojen osalta. Pieni huoleni on Kankaanpään seudun ja Pohjanmaan huomioiminen tässäkin mielessä.

Toinen sadan päivän havaintoni on kova työmäärä joka puolella. Näyttää siltä, että kone käy ylikierroksilla liian monella puolella tehdastamme. Toivon, että oma aikani komentajana olisi toimintaa vakauttava aika. On vaarallista luvata asioita, jotka eivät ole omissa käsissä, mutta toivon että voisimme varmistaa tehtävien ja resurssin tasapainon. Ymmärrän, että muutos on välttämätöntä. Usein muutos kuitenkin myös mahdollistaa asioiden tekemisen uudella ja keveämmällä tavalla.

Porilaisten pitkä historia 1600-luvulta osoittaa, että olemme onnistuneet säilyttämään sotilaallisen maanpuolustuksen osana yhteiskuntamme suojaa läpi vuosisatojen maailmansotien melkestä liennytyksen ajan yli. Näen, että

tähän on johtanut kaksi keskeistä syytä. Ensinnäkin olemme pystyneet pitämään asevoimien kehityksen mukana yhteiskunnan muutoksessa. Toiseksi suomalaiset ovat pitäneet Suomen puolustamista yhteisenä asiana. Pidän yleistä asevelvollisuutta tärkeänä tekijänä näissä molemmissa.

Varusmiehiltä, reserviläisiltä ja yhteistyöverkostoltamme saamamme palaute kertoo meille, miten hyvin olemme pystyneet pitämään toimintamallimme ja -menetelmämme osana yhteiskunnan kehitystä ja perustelemaan olemassa olemme yhteiskunnan turvallisuuden takaajana.

Joskus sata päivää kertoo sen, että ei muuteta mitään.

Raikasta syksyä kaikille lukijoille!

Eversti Mika Kalliomaa
Porin prikaatin komentaja

A TRULY RELIABLE ADVANTAGE

Of all the things that can go wrong on a mission, your ammunition shouldn't be one of them.

From special forces to regular army, navy and air crews, Nammo provides the reliable advantage to those doing an important job, where and when they need it most. Our relentless focus on real-world operator challenges and constant drive to advance performance and reliability makes Nammo a trusted partner. We provide the tools that get the job done, without fail.

- Ammunition • Rocket Motors
- Shoulder Fired Systems • Demilitarization

www.nammo.com

Nammo
SECURING THE FUTURE

Sinisellä siivellä

Säkylässä luonto menee edelle. Koko yhteisö on esimerkiksi sitoutunut alueella viihtyvien harvinaisuuksien, ruususiipisirkan ja harju-sinisiiven, suojelemiseen.

Mikä on sinun syysi viihtyä?

www.sakyla.fi

Säkylä
Satasyytä!

Koulutus 2020 -ohjelma

siirtää koulutuksen uudelle vuosikymmenelle

Teksti: Hanna Lehtinen

Porin prikaati on keskiössä, kun puhutaan valtakunnallisesta Koulutus 2020-ohjelmasta, jolla on tarkoitus päivittää Puolustusvoimien koulutusta kaikilla tasoilla. Koulutus 2020 ohjelma sisältää ratkaisukohtia haasteisiin niin varusmieskoulutukseen kuin henkilökunnan koulutukseen liittyen, sekä kaikkeen siltä väliltä.

Koulutus 2020-ohjelman suunnittelu aloitettiin jo vuoden 2017 aikana, ja Porin prikaatille käskettiin tähän liittyen vaativin kokonaisuus eli koko alokasjakson koulutuksen uudelleen järjestely sekä uusien opetusmenetelmien ottaminen käyttöön jo alokaskoulutuksessa. Uusia asioita sekä vanhoja hyviä uudella tavalla kokeiltiin 2/2018 saapumiserällä Pohjanmaan Jääkäripataljoonassa ja Satakunnan Tykistörykmentissä Niinisalon varuskunnassa.

Taistelijan mieli ja keho

Uusia alokasjakson, ja koko palvelusajan, asioita ovat esimerkiksi yksilön ja

joukon toimintakyvyn kehittymiseen liittyvät taistelijan mieli ja keho- ohjelmat, joiden avulla kyetään systemaattisesti harjaannuttamaan yksilön henkistä ja fyysistä toimintakykyä. Fyysisen toimintakyvyn osalta tämä tarkoittaa entiseen verrattuna voima- ja kestävyysominaisuuksien suunnitelmallista kehittämistä valmennuksellisen ohjelman keinoin. Jokaisella harjoituksella on selkeä tavoite ja ohjeistus, miten se kehittää haluttuja ominaisuuksia. Taistelijan mieli puolestaan kehittää yksilön eettistä, sosiaalista ja psyykkistä toimintakykyä. Taistelijan mielen harjoitteet alkavat alokasjaksolla yksilötasolta kehittyen palveluksen edetessä yhä enemmän joukon toimintakykyä taistelussa tukeviksi harjoitteiksi. Tämä on ensimmäinen kerta, kun tämä kokonaisuus on laadittu selkeäksi kokonaisuudeksi ja näiden haastavien kokonaisuuksien nousujohtoinen koulutus voidaan toteuttaa tasalaatuisesti koko palveluksen ajan.

Menetelmistä tehoa

Koulutuksen rakenteen ja aikautuksen lisäksi uusia asioita ovat erilaiset opetusmenetelmä, jotka huomioidaan jo osana koulutussuunnitelmia. Kokeilussa Porin prikaatissa olivat käytössä esimerkiksi virtuaalinen koulutusympäristö eli simulaattoriavusteinen taistelukoulutus, sisäampumasimulaattori, tupa- ja käytävänäytöt, mikroelokuvat sekä interaktiiviset opetusvideot. Lisäksi Porin prikaatissa otettiin käyttöön aivan uudella tavalla Puolustusvoimien verkkokoulutusalausta eli PVMOODLE. Alokkailla oli mahdollisuus saada tietoa järjestelyistä, koulutettavista aiheista sekä muista palvelukseen vaikuttavista asioista haluamaan aikaan, eikä olla enää sidottuja yksikön ilmoitustauluun tai kouluttajan saatavuuteen. Koulutusvideoita voi kerrata iltaisin tai seuraavan viikon asioihin voi perehtyä vaikka viikonloppuna. Lisäksi alokkaiden koulutuspäiviin kuuluivat oleellisena osana tupa- tai käytävänäytöt, joiden avulla

ryhmänjohtajat pitivät päivän aiheista lyhyet tietoiskut ennen päivän koulutuksen alkua. Tällä kyettiin säästämään puhekoulutuksessa, ja ensimmäisten havaintojen perusteella menetelmä nosti alokkaiden valmiutta oppia uusia asioita. Aamun tietoiskujen avulla kyettiin esimerkiksi opettamaan haastavaa terminologiaa, joka ei tullut uutena koulutuksen alkaessa maastossa vaan päästiin suoraan itse asiaan. Virtuaalinen koulutusympäristö eli videopeli VBS 3 otettiin osaksi alokaskoulutusta. Alokkaille opetettiin laitteiston hallintaa ja pelattiin hyvin yksinkertainen peli, jossa alokkaat toimivat ryhmänä. Alokkaiden ja kouluttajien palaute harjoituksesta oli positiivista. Yksinkertaisella harjoitteella kyettiin entistä tehokkaammin opettamaan tilannetiedon ja yksilön toiminnan merkitystä ryhmän toiminta- ja suorituskyvylle ennen kuin laitettiin tetsarit niskaan ja alettiin hikoilemaan. Stressitön taidon opettaminen varsinkin tämänkaltaisissa aiheissa on haastavaa, sillä osalle yksilöistä jo liikkuminen taisteluvälikäytössä aiheuttaa kuorman, joka estää tehokkaan oppimisen.

Tervetuloa uusi vuosikymmen

Koulutus 2020-ohjelma painottaa kokeiluiden ja jatkuvan uusiutumisen periaatetta. Tällä hetkellä yhteiskunta ja koulutus uudistuu jatkuvasti. Puolustusvoimien tulee olla valmis vastaamaan haasteisiin, joita uudella tavalla oppimaan oppineet alokkaat asettavat meille. Koulutus 2020-ohjelman koulutusrakenteen muutos sekä koulutusmateriaalin tuotanto tulee antamaan meille työkalut vastata näihin haasteisiin. Samalla se toivottavasti juurruttaa kouluttajiin vakiintuneeksi toimintatavaksi tarkastella itseään kouluttajana ja halun parantaa toimintaansa kehityksen mukana. Tärkeintä on kuitenkin muistaa, että pitää osata myös nähdä se hyvä mikä kannattaa ehdottomasti säilyttää. Koulutus 2020 pyrkiikin antamaan kouluttajalle entistä enemmän työkaluja olla edelleen yhtä ammattitaitoinen kuin mihin meillä on totuttu. Tätä kokonaisuutta kokeillaan ensi vuonna koko prikaatissa.

Pioneeritarkastaja, eversti Matti Lampinen:

100-vuotias pioneeriaselaji kehittyy ajassa

Teksti: Tero Savonen Kuvat: Puolustusvoimat

Suomalaiset pioneerit ovat edistäneet omien joukkojen liikettä jo sadan vuoden ajan. Vuosisadassa Suomesta on tullut suluttamisen suurvalta sekä monipuolinen liikkeenedistämisen, suojan, suojelun ja raivaamisen osaaaja. Suomalainen pioneeriammattitaito on kansainvälisesti hyvin korkeatasoista ja kiinnostavaa.

Itsenäisen Suomen pioneeriaselajin vuosipäivää juhlietaan 25. heinäkuuta voitokkaan Schmardenin taistelun kunniaksi. Aselajin perustamisesta on tultu pitkä matka. Sotilaallinen toimintaympäristömme on muuttunut. Tämä asettaa haasteita myös pioneereille: nykyaikaisen pioneerin on kyettävä suluttamaan ja linnoittamaan taistelukentällä entistä nopeammin. Aiemmin valmistelujen aikajänne oli kuukausiluokkaa, nyt puhumme vuorokausista. Viime aikoina olemme kehittäneet erityisesti taisteluvalmiuttamme ja siihen merkittävästi vaikuttavaa tilan-

netietoisuuttamme. Meillä on nyt hyvä kuva siitä, mihin kykenemme poikkeusoloissa.

Tällä hetkellä Suomi on suluttamisen suurvalta. Meillä on selkeästi eniten miinoja ja pioneereja verrattuna muihin Euroopan maihin. Suluttamiskyvystämme pitää olla ylpeitä. Jatkuva tietous taistelukyvyistä on keskeistä. Kehittämisen pitää lisätä taistelukykyä oikea-aikaisesti. Aselajin eteenpäin viemisessä tarvitaan jokaisen työpanosta. Kehittämisessä sallitaan myös virheet – kunhan niistä otetaan oppia. Koulutuksellamme pitää kyetä tuottamaan ensisijaisesti taistelukykyisiä jalkaväen taistelijoita, jotka ovat lisäksi pioneerija suojeluasioiden erikoisosaa- jia. Kova etulinja- asenne ratkaisee. Aselajin kansainvälinen yhteistyö kehitetään tasolle, jossa se antaa pioneeriaselajin henkilöstölle hyvät valmiudet toimia tulevaisuuden kansainvälistyvässä toimintaympäristössä. Käytössämme olevat kalustot ja välineet pidetään toimintakuntoisina.

Suluttaminen on edelleen merkittävä osa pioneeritoimintaa.

Pioneerikoulutus alkaa Jääkäriprikaatissa ja Kaartin jääkäri-rykmentissä 2019–2020

Pioneerikoulutusta ja -suorituskykyä kehitetään suunnitelmallisesti. Katava kehittämissuunnitelma on laadittu vuosille 2018–2028. Kehittämissuunnitelman avulla luomme suuntaviivat aselajin kehittämiseksi vuoteen 2028 asti ja myös perustan jatkokehittämiseksi vuodesta 2028 eteenpäin. Suunnitelmallinen kehittäminen on jatkuvuuden perusedellytys kiivaasti muuttuvassa toimintaympäristössämme.

Kehittämisyksikön loppuasetelmassa pioneeriaselaji kykenee reservin tukemiseen liikkeenedistämällä taistelujen välittömässä vaikutuspiirissä. Kykenemme aloittamaan keskeisimmät pioneeritoimenpiteet vuorokausissa. Tärkeimmät kohteet on linnoitettu raskasosilla. Suojelukyvyillä mahdollistetaan ennakkovaroitus, riittävä suoja taisteluaineita (CBRN) vastaan ja taisteluaineille altistuneiden joukkojen puhdistus.

Eversti Matti Lampinen

Koulutuksessa merkittävä uudistus on pioneerikoulutuksen aloittaminen Jääkäriprikaatissa vuonna 2019 ja Kaartin jääkäriyksiköissä vuonna 2020.

Kehitämme pioneeritoiminnan osa-alueita seuraavasti:

- **Liikkeenedistäminen:** vahvistamme mekanisoitujen joukkojen liikkeenedistämiskykyä taistelujen vaikutusalueella ja modernisoimme raivaajakomppanioidemme suorituskykyä.
- **Suluttaminen:** kykenemme yhä nopeammin aloittamaan suluttamisen ensimmäisissä kohteissa. Tutkimme etähallittavien miinojen käyttömahdollisuuksia.
- **Suojelu:** kehitämme tiedustelu-, puhdistus- ja pelastuskykyä ja uudistamme yksittäisen sotilaan suojaruustusta.
- **Suojan edistäminen:** kehitämme nopeaa linnoittamiskykyä.
- **Johtaminen:** käytämme pioneeritiedonhallinnassa pääasiassa sähköisiä järjestelmiä.

Kehittämisen osalta meidän on erityisesti huolehdittava siitä, että teemme asiat koordinoitusti siten, että koneemme ei tukkeudu. Uudet toimintatavat ja välineet otetaan käyttöön oikea-aikaisesti, eikä kaikkea yhtä aikaa.

Pioneerit ovat kansainvälisiä

Kansainvälisen toiminnan tavoitteena on kehittää Puolustusvoimien valmiutta antaa ja vastaanottaa kansainvälistä apua sekä lisätä kansainvälistä yhteensopivuutta. Suomalaiset pioneerit ovat osallistuneet useaan kriisinhallinta- ja rauhanturvaoperaatioon maailmalla. Harjoittelemme aktiivisesti kansainvälisten kumppaniemme kanssa sekä kotimaassa että ulkomailla. Toimintatapamme ja menetelmämme seuraavat kansainvälistä kehitystä ja trendejä. Koulutamme Suomessa myös kansainvälisiä pioneereja sekä järjestämme vuosittain pioneeritoiminnan ja suojelun koulutustilaisuuksia.

Muut maat ovat myös kiinnostuneita meidän korkeasta suluttamisosaamisestamme. Heille järjestämme vuosittain tiedonvaihottilaisuuksia. Ruotsin kanssa teemme tiivistä yhteistyötä niin koulutuksen kuin materiaalihankintojen osalta. Henkilöstömme osallistuu tiiviisti EU:n, Naton ja muiden kumppaneiden kursseille ja koulutustilaisuuksiin ympäri maailmaan. Voidaan todeta, että jo kauan sitten alkanut pioneerien kansainvälisyys ei ole ainakaan hiipunut.

Silta-ajoneuvolla ja LEGUAN-sillalla tuetaan joukkoja vesi- tai kuivaesteiden ylittämässä.

Pioneerit aselajina

Pioneerit hidastavat ja ohjaavat vastustajan liikettä ja tuottavat vastustajalle tappioita rakentamalla sulutteita, jotka muodostuvat miinoitteista ja esteistä (silta- ja tiehävitteet, murrosteet ja kaivannot).

Omien joukkojen liikettä edistään raivaamalla, pitämällä tiestöä kunnossa ja tarvittaessa rakentamalla kenttälaitteisiin soveltuvia siltoja ja teitä. Vesistöjen ylitykseen voidaan käyttää myös ponttoni- ja siltakalustoa.

Raivaajiksi koulutettavat erikoistuvat laajojen tai vaativien kohteiden raivaamiseen. Pääosa pioneereiksi koulutettavasta miehistöstä ja johtajista suorittaa räjäyttäjän tutkinnon.

Suojelukoulutuksen päämääränä on antaa taistelijoille valmiudet selviytyä kemiallisten-, biologisten- ja ydinaseiden sekä polttoaseiden vaikutuspiirissä.

Pioneeriaselajin varusmiehiä koulutetaan Maa- ja Merivoimien joukko-osastoissa.

Pioneeriaselajin juhlapäivää vietetään Schmardenissa 25.7.1916 käydyn taistelun kunniaksi. Pioneeriaselajille ei ole tunnustettu varsinaisesti päivää, jolloin aselaji olisi perustettu itsenäisen Suomen puolustusvoimien aikana.

Syystammi 18 antoi paikallispuolustukselle kasvot

Teksti: Olli Alho

Kuvat: Hanna-Maija Raitio

Maavoimat järjesti 10.–14.9. kaikkiaan kuusi paikallispuolustus-harjoitusta eri puolella Suomea. Porin prikaatin johtama Syystammi 18 oli näistä harjoituksista suurin. Satakunnan ja Varsinais-Suomen alueella järjestettyyn Syystammeen osallistui 1300 henkilöä, joihin lukeutui varusmiehiä, reserviläisiä, puolustusvoimien henkilökuntaa sekä eri viranomaisten ja yhteistyökumppanien henkilöstöä. Harjoituksen pääteemoja olivat paikallispuolustuksen toiminnot ja viranomaisyhteistyö. Harjoitus toteutettiin siviiliyhteiskunnan keskellä ja näkyi vahvasti erityisesti Turun alueen asukkaille. Syystammi 18 -harjoituksen johtajana toimi Porin prikaatin apulaiskomentaja eversti **Asko Valta**.

Monimuotoisia tilanteita realistisilla paikoilla

Viisipäiväinen harjoitus piti sisälleen lukuisia moniviranomaistilanteita. Tiistaina harjoiteltiin Tullin

johdolla epäilyksiä herättäneen kontin tarkastamista Naantalın satamassa. Sotilaspoliisiosasto toimi tilanteessa virka-aputehtävissä. Kontti sisältöineen tarkastettiin asianmukaisesti ja siihen liittyneet henkilöt otettiin kiinni näiden yritettyä paeta. Itse kontti kuljetettiin turvaan puolustusvoimien kalustolla. Myös Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti **Petri Hulkko** oli seuraamassa Naantalın sataman tilannetta harjoitusta tarkastaessaan.

Turun asukkaille vähintään yhtä näkyviä olivat poliisin johtamat harjoitus-tilanteet. Turun yliopistolla harjoiteltiin torstaina Educarium-rakennuksen evakuointia, johon kohdistuvasta uhkasta poliisi oli saanut viitteitä. Tilanteessa puolustusvoimat eristi alueen ja avusti rakennuksessa olleen noin 200 henkilön evakuoisessa. Perjantaina puolestaan harjoiteltiin kauppakeskus Skanssissa, jossa maakuntakomppanian reserviläiset pääsivät toimimaan virka-aputehtävissä kiinniottotilanteessa.

Turun lentokentän torstaisessa sotilaallisessa tilanteessa puolestaan kuvattiin vastustajan maahanlaskua. Tilanne oli eskaloitunut moottoriviasta ilmoittaneen lentokoneen hätälaskusta, kun koneesta jalkautui aggressiivisesti käyttäytynyt aseistautunut joukko, joka otti lentokentän hallintaansa. Nopeassa operaatiossa paikallispataljoonan osasto loi perustan iskevänä portaana toimineelle Porin prikaatin valmiusyksikölle, joka löi lentokentän alueen vallanneen vihollisen. Lentokentän operaatio oli sotilaallinen, joten se oli puolustusvoimien johtama.

Maakuntakomppanialle peukkua

Viisipäiväisessä harjoituksessa Varsinais-Suomen maakuntakomppania (VSMAAKK) oli Educariumin evakuoinnin ja Skanssin kiinniottotilanteen lisäksi mukana mm. Valtion virastotalon suojaamisessa. Maakuntakomppanian taistelijat tuntuivat olevan tyytyväisiä harjoituksen antiin.

- Koen erittäin tärkeänä sen, että harjoitus läpiviettiin kokonaisuudessaan

Porin prikaatin valmiusyksikkö löi Turun lentokentälle tunkeutuneen vihollisen nopeassa operaatiossa yhteistoiminnassa paikallispataljoonan osaston kanssa.

realistisessa ympäristössä. Samassa oli myös näytön paikka reserviläisille. Varuskunta-alueilla kartutettuja oppeja laitettiin tulikokeeseen siviiliväestön valvovien silmien ja kännykkäkameroiden alla, ylikersantti (res.) **Antti Peltoniemi** Varsinais-Suomen maakuntakomppaniasta selvittää.

Myös kansalaisten palaute sotilaiden ja viranomaisten näkymisestä kaduilla oli positiivista ja pieni pilke silmäkulmassa piristi tunnelmaa.

- Nolliaakin jotkut puhaltelivat kadulla päivystäneille sotilaille, kunnes tarkempi katse kohtasi muutaman aamun enemmän nähneet kasvot tai reserviläisparran. Silloin nollamerkit vaihtuivat peukkuun ja hymyyn, Peltoniemi myhäilee.

Harjoituksen päätöspäivänä perjantaina VSMAAKK:in taistelijoita osallistui vielä lipunnäyttöön muiden harjoitusjoukkojen kanssa asettumalla Turun sisääntuloväylien varsille aamu-liikenteen pariin.

Syystammen viesti kantoi

Harjoituksen ennakkoviestintä paikallislehdissä, yhteistyökumppaneiden kanavissa ja sekä puolustusvoimien omissa kanavissa tuntui onnistuneen. Kenties vahvin testi tästä nähtiin torstaina Turun ylioppilaskylässä, jossa sotilaspoliisiosasto harjoitteli etsintä- ja kiinniottotehtävää Turun ylioppilaskyläsäätiön käytöstä poistetulla konttorilla ja harjoituksessa käytettiin myös harjoitusampumatarvikkeita. Esimerkiksi Jodelissa ja muissa kanavissa käydyissä keskusteluissa laukauksista hämmentyneitä kommentteja syntyi yllättävän vähän ja niiden nopea laantumisen kertoi Ylioppilaskyläsäätiön harjoitusta koskeneen tiedotteen menneen perille.

Viikon mittaan selvitetty tilanteet näyttivät kansalaisille paitsi viranomaisten läsnäoloa ennen kaikkea näiden kyvyn turvata yhteiskuntaa, tärkeitä kohteita ja kansalaisia mitä erilaisimmilta uhkilta.

*Maavoimien komentaja
kenraaliluutnantti Petri Hulkko
tarkasti Syystammi 18
-harjoituksen tiistaina 11.9.*

Turun yliopiston evakuointiharjoitukseen osallistuivat poliisin ja puolustusvoimien lisäksi myös Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri ja pelastuslaitos.

Varsinais-Suomen maakuntakomppanian taistelijat harjoittelivat kauppakeskus Skanssissa toimimista virka-aputehtävissä poliisin johtamassa kiinniottotilanteessa.

Puolustusvoimat 100-juhlavuosi näkyi Turussa

Teksti: Olli Alho Kuvat: Olli Alho ja Hanna-Maija Raitio

Ensimmäinen puolustusvoimat 100-juhlavuoteen liittyvä taistelunäytös nähtiin Porissa Suomi-Areenalla viime heinäkuun puolivälissä. Näytökset saavuttivat eri puolilla Suomea suuren suosion ja myös Turun näytökset kävi 25. elokuuta katsomassa yhteensä 6000 ihmistä.

Näytös järjestettiin Vanhan puhdistamon alueella, joten sitä saattoi seurata sekä yleisöalueelta että kauempaa alueen aidan takaa. Noin viidentoista minuutin mittainen näytös esitteli kaikkien puolustushaarojen suorituskykyä ja toi näytille mm. Leopard 2A4

ja 2A6-taistelupanssarivaunuja, Stinger-ilmatorjuntaohjusten, PST2000- ja NLAW-panssarintorjuntaohjusten suorituskykyä sekä Hornetien ilmas-
ta-maahan -suorituskykyä. Näyttävät räjähdyskset oli toteutettu pyrotekniikalla, joista näyttävin oli ilmavoimien toteuttama vihollisen komentopaikan tuhoaminen JDAM-täsmäpommilla.

Näytöksen jälkeen siihen osallistuneet sotilaat tulivat yleisön luo ja näille saattoi esittää kysymyksiä.

- Hyvin meni, vaununjohtajana toiminut alikersantti **Koivula** Panssariprikaatista kertoi ja pääsi vastailemaan

mitä moninaisimpiin vaunujen ominaisuuksia koskeviin kysymyksiin.

Taistelunäytöksen jälkeen turkulaisille oli tarjolla mahdollisuus virkistäytyä Sotilaskodin munkkikahveilla, josta saattoi suunnata kaikille avoimeen konserttiin Forum Marinumin rantaan, jossa pääsi nauttimaan kaikkia puolustushaaroja edustaneiden soittokuntien musisoinnista kesäisissä puitteissa.

Säkylän kasarmit kuntoon

Teksti: Markku Heinonen Kuvat: Teemu Heinonen

Puolustusvoimauudistuksen valmistelun yhteydessä vuonna 2013 Pääesikunta priorisoi ne investointihankkeet Senaatti-kiinteistöille, jotka mahdollistavat uudistuksen päätösten toimeenpanon. Säkylään päätettiin silloin rakentaa pioneerikoulutushalli ja suojelukoulutusradan ensimmäinen vaihe (simulaattorikenttä ja monitoimikenttä) Keuruulta tulevia joukkoja varten sekä suurimpana ja tärkeimpänä päätöksenä peruskorjata ja -parantaa kaikki neljä kasarmirakennusta. Jälkimmäinen päätös tarkoitti noin 45 M€n investointeja vuosina 2015 - 2021. Korjauksen aikataulu on 6 kk/porras (perusyksikkö) ja nyt ollaan hieman yli puolen välin. Koko hankkeen valmistuttua Senaatti-kiinteistöt on investoinut Säkylään yli 100 M€ vajaan 20 vuoden aikana.

Kasarmit ovat jo saavuttaneet kunnioitettavan 50 vuoden rajapyykin ilman peruskorjausta, mutta nyt oli viimeistään ryhdyttävä korjaamaan. Rakennuksia oli kuitenkin kunnostettu

vuosikymmenten saatossa normaalin kunnossapidon lisäksi uusimalla kosteat tilat, rakentamalla tulo- ja poistoilmanvaihto kosteisiin tiloihin, uusimalla ovet ja ikkunat sekä rakentamalla kouluttajille paremmat toimisto- ja sosiaalityilat. Alunperin kasarmit olivat räystäättömiä, mutta nekin on lisätty vuosien saatossa.

Säkylän kasarmit ovat 60-luvulla tehty erittäin laadukkaasti, sillä tähän mennessä purkujen yhteydessä ei ole löytynyt mitään sellaista, mikä olisi aiheuttanut kasarmiin huonoa sisäilmaa. Puutteellinen, rakentamisen aikainen ilmanvaihto, on näin ollen todennäköisesti ollut ainoana syynä huonoon sisäilmaan.

Peruskorjauksessa varusmiesten kannalta tärkein uudistus on varmaan koneellisen tulo- ja poistoilmanvaihdon saaminen ja sen myötä paremmat sisäolosuhteet (aiemmin oli vain koneellinen poisto). Teknisesti ajatellen tärkeimpiä peruskorjauksen kohteita ovat kaikkien verkostojen (viemäri, vesi ja

sähkö, lämpö ja ilmastointi) uusiminen sekä nykyaikaisen rakennusautomaation saaminen käyttöön. Myös käyttäjien haluamat toiminnalliset muutokset voidaan toteuttaa hankkeessa.

Palvelus- ja työturvallisuus ovat tärkeitä

Eräänä parannuskohteena prikaatilla oli palvelusturvallisuuden parantaminen. Porilaistietä kulkivat yksittäiset kävelijät, marssiosastot, autot ja panssariajoneuvot. Suunnitelman mukaan ajoneuvoliikenne saatiin pois kasarmien edestä ja kasarmien taakse rakennettiin tieverkosto ja pysäköintipaikat ajoneuvoille. On suoranaan ihme, ettei kasarmien edessä ole edes pimeinä syysiltoina tapahtunut henkilövahinkoja kaikkina näinä vuosikymmeninä. Samoin mahdollistettiin henkilöiden kulkeminen kasarmeihin takakautta puhkaisemalla takaseiniin sisäänkäynnit. Muita palvelus- ja työturvallisuuden liittyviä hyviä uudistuksia ovat vanhojen asbestien poistaminen sekä

palavien nesteiden että teltojen kuivauksen siirtäminen kasarmista erilliseen piharakennukseen. Palvelusturvallisuuden kuuluu myös koneellisen tuloilman rakentamisen kautta paremmin toimiva ilmanvaihto, mikä vähentää tuvista yön aikana syntyvää hiilidioksidin määrää. Uuden automaatiojärjestelmän avulla tupien lämpötilaa ja ilmanvaihtoa ohjataan henkilömäärään perustuen hiilidioksidimittauksella. Varusmiehillä on nykyään useita sähköisiä laitteita, ja siksi jokaiseen tupaan tehdään henkilökohtainen latauskaappi, johon mahtuu kannettava tietokone ja niissä on kaksi latauspistettä.

Energiatohokkuutta parannetaan lisäämällä yläpohjan lämpöeristyksiä ja tiivistämällä julkisivuja. Märkätilojen vedensietokykyä parannetaan nyky-aikaisilla vedeneristysmateriaaleilla. Entiset luokat muutetaan nykyaikaisen oppimisympäristön mukaisiksi monikäyttötiloiksi, koska tutkimusten mukaan luokkien käyttöaste oli todella minimaalinen.

Paikallisia urakoitsijoita

Pääurakoitsijana jo toisessa kasarmissa toimiva Rakennustyöt Ville Kauppi Oy:n toimitusjohtaja itse toteaa näiden hankkeiden olevan yritykselle erittäin merkittäviä. Yhteistoiminta tilaajan ja

valvojen kanssa on sujunut erinomaisesti, mutta erityisen kiitoksen hän haluaa antaa varusmiesyksiköiden henkilöstölle hyvästä yhdessäelosta. Pari viikkoa alokkaiden saapumisen jälkeen pitää noudattaa tiukkaa varovaisuutta, mutta sitten kaikki taas sujuu helpommin. Ajallisesti hankkeet ovat jämäptä, mutta tilaajan vaatimukset ovat niin selkeät, ettei niistä aiheudu ainakaan viivytyksiä. Lähes kaikki urakointiyritykset ovat Pyhäjärven ympäriltä, mikä helpottaa yhteistoimintaa.

Varusmiestupien uusia sähkökaappeja tarkistamassa Markus Raittinen (PHRAKL), Jouni Aro (PHRAKL), Janne Nakkila (Ville Kauppi Oy) ja Mika Lehtimäki.

Kasarmien uudistuneet takapihat mahdollistavat kaiken ajoneuvoliikenteen kasarmien taakse, jolloin palvelusturvallisuus paranee.

Millog Oy investoi Säkylän varuskuntaan

Teksti: Markku Heinonen

Kuvat: Iwar Haaslahti

Puolustusvoimat ulkoisti maavoimien varikkotason materiaalin kunnossapidon (pl räjähtävä materiaali) Millog Oy:lle vuonna 2009. Yhtiön osakkaina olivat silloin Patria Oyj, Insta Group Oy, Oricopa Oy, Ras-kone Oy ja Sisu-auto Oy. Myöhemmin omistus on keskittynyt Patrialle ja Installe. Vuonna 2015 strateginen kumppanuus laajeni, kun PV siirsi myös merivoimien kunnossapitokeskusten ja maavoimien joukko-osastojen korjaamojen kunnossapidon Millog Oy:lle. Molemmissa vaiheissa Millog vuokrasi Senaatilta PV:n käytössä olleet kunnossapidon toimitilat, joita on tällä hetkellä yhteensä yli 20 paikkakunnalla.

Suomen valtio on ollut yhtiön omistajana alusta saakka K-osakkeella, joka takaa valtiolle tietyn kontrollin yhtiössä. Käytännössä yhtiön toimintaa ohjaavassa hallituksessa on valtion edustaja, jokavahvistahallituksenosamista omalla asiantuntemuksellaan ja kokemustustallaan Puolustusvoimista. Asiakkuusjohtaja **Veli-Matti Kohtamäen** mukaan strategisena kumppa-

nina Millog palvelee Puolustusvoimia yhden luukun periaatteella. Strateginen kumppanuus perustuu luottamukseen ja yhteiseen toiminnan pitkäjänteiseen kehittämiseen. Millog osallistuu aktiivisesti Puolustusvoimien ohjauksessa poikkeusolojen toiminnan suunnitteluun ja harjoituksiin. Millog siirtyy tänä vuonna TUVE-verkon käyttäjäksi, mikä helpottaa yhteisten tietojärjestelmien käyttöä ja varmistaa turvallisen tiedonsiirron Puolustusvoimien ja Millogin välillä.

Kohtamäen mukaan Millogin tuottamiin palveluihin kuuluu materiaalin kunnossapidon lisäksi paljon muitakin palveluita kuten esimerkiksi asiantuntijapalveluita, materiaali- ja varastointipalveluita sekä mm. jälkikäsittelyyn liittyviä tehtäviä. Esimerkkinä mainittakoon, että Millog pyörittää Puolustusvoimien puolesta eri puolella

Suomea olevien SA-kauppojen toimintaa. Henkilöstöä Millogissa on tällä hetkellä yli 1000. Säkylässä heistä on 23 ja Niinisaalossa 20 henkeä. Henkilöstön tyytyväisyys on hyvä.

Säkylässä Millog on investoinut uuteen korjaamoon, joka otettiin käyttöön keväällä 2017. Korjaamopäällikkö **Perttu Laihon** on tyytyväinen uusiin nykyaikaisiin korjaamotiloihin, suunnittelussa on kiinnitetty normaalin korjaamosuunnittelun lisäksi huomiota myös materiaalinkäsittelyyn eli huolto- ja varaosien toimittaminen korjaamolle on helppoa ja turvallista, varaston ollessa välittömästi korjaamon yhteydessä. Kaikkien toimintojen ollessa samassa rakennuksessa voidaan toteuttaa asiakkaalle palveluja yhden pysähdyksen taktiikalla, esim. vaunujen määräaikaishuollot sekä sähköjärjestelmien tarkastukset samalla käynnillä.

Millog kunnossapitovastuullisena suunnittelee kaikki kumppanuuden palveluihin liittyvät työt viideksi vuodeksi eteenpäin. Insinöörikapteeni Jukka Karttusen mukaan joukko-osastot vastaavat käyttöhuollosta, mutta tukeutuvat varaosahuollossa Millogiin. Yhteistoiminta on Karttusen mukaan erittäin sujuvaa. Millogin asiantuntijat kouluttavat myös prikaatin varusmiehiä erilaisissa työharjoittelutehtävissä.

Yhdessä parempi ja turvallinen tulevaisuus.

Päivittäinen toiminta on toimintamallien mukaista ja vakiintunutta. Yhteistoiminnassa tulee kuitenkin huomioida, että prikaati toimii kahdessa varuskunnassa, Säkylässä ja Niinisalossa. Toiminnan vakiintumisen myötä yhteistoiminnan painopistettä on voitu siirtää enemmän toimintaa kehittävään suuntaan. Yhteistoiminnan keskeisiä teemoja ovat muun muassa käyttöhuollon ja kunnossapidon rajapinta sen määrätyksestä toimenpiteiden toteuttamiseen sekä vuosityöohjelman toteutuksen yhteinen hienosuunnittelu, kertoo Länsi-Suomen alueesta vastaava asiakkuuspäällikkö **Sauli Nevala**.

Millog vastaa myös kansainvälisten operaatioiden kunnossapidosta. Sillä on ollut oma korjaamo, jossa on pysyvä miehitys, Libanonissa jo vuodesta 2012 alkaen. Esimerkiksi Afganistanin korjaustarpeet hoidetaan korjauspartioin Suomesta käsin. Millog tukee Puolustusvoimia koko operaation ajan. Ensimmäinen vaihe on operaation pystytys, jossa esimerkiksi ajoneuvot varustetaan operaation vaatimusten mukaisiksi. Toisessa vaiheessa tehtävänä on mission aikainen kunnossapito ja kolmannessa vaiheessa operaation purkuvaihe, jolloin palautuva kalusto huolletaan tai peruskorjataan.

Millogin tytäryhtiö Senop Oy keskittyy optroniikkatuotteiden kehittämiseen ja myyntiin sekä integraattoriatkaisuihin. Lievestuoreelle onkin muodostunut pohjoismaiden johtava optroniikan osaamiskeskus, jossa Millog tuottaa optroniikan kunnossapitopalveluita ja Senop keskittyy uusiin tuotteisiin, joilla tavoitellaan myös vientimarkkinoita. Integraatioprojektien tarpeisiin Senop on kehittänyt Arctic Fox-konttiratkaisun, jota voidaan käyttää esimerkiksi johtamisjärjestelmien alustana.

Millogin ammattimiehiä vasemmalta Jyrki Säiniö, Matti Kylä-Markula, Markus Rannanmäki, Jusu Savolainen, Harri Hirsikangas ja Jarno Rantionaho.

eURaPRINT

Antinkuja 1 • 27510 Eura • Puh. (02) 838 2700 • www.euraprint.fi

Vetisiä esteitä

Porin prikaatissa kisattiin Military Extreme Run -tapahtumat sekä Niinisalossa että Säskylässä. Molemmissa varuskunnissa osallistujia oli yli kuusisataa, joten lähtöpaikoilla oli oikeaa kisatunnelmaa. Säskylässä Porin prikaatin komentaja, eversti **Mika Kalliomaa** lausui kannustavat saatesanansa ennen joukkojen lähtöä ja starttasi itsekin matkaan.

Matkalla oli monenmoisia esteitä ylitettäväksi, alitettavaksi, ryömittäväksi ja kahlattavaksi. Kastumatta ei selvinnyt. Reitin varrella ryhmähenki tiivistyi ja kaveria autettiin tarvittaessa. Esteiden ylitystapoja oli monenlaisia, tehokkaita ja vielä tehokkaampia. Hymy oli herkässä, ainakin useimmilla.

Jälleen hieno ja hyvin järjestetty tapahtuma, jota voi muistella pitkään ja johon osallistumisesta kannattaa olla ylpeä!

Teksti ja kuvat: Merja Hämäläinen

Pankki- ja
vakuutuspalvelut
yhdessä.
op.fi/keskita

   OP Lounaismaa

K Rauta
MERINIITTY
Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

SATAKUNNAN LIIKENNE

**Keittiömestari-
laatua yli
30 vuotta**

www.kapteeninkastikkeet.fi

Vala ja vakuutus

Porin prikaatin saapumiserän 2/2018 sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet järjestettiin joukkoyksiköittäin Merikarvialla, Isojoella, Liedossa ja Paimiossa.

Porin prikaatin komentaja, eversti **Mika Kalliomaa** otti vastaan prikaatin sotilasvakuutuksen ja sotilasvalan sekä paraatikatselmuksen. Paimion kaupunginjohtaja, Merikarvian ja Liedon kunnanjohtajat sekä Isojoen kunnanvaltuuston puheenjohtaja toimivat sotilasvakuutuksen- ja sotilasvalakaavojen esilukijoina.

Torstaina 16.8.2018 olivat Satakunnan tykistörykmentin (SATTR) tilaisuudet Merikarvialla sekä Pohjanmaan jääkäripataljoonan (POHMJP) ja Varsinais-Suomen Huoltopataljoonan (2.HK / V-SHP) tilaisuudet Isojoella.

Perjantaina 17.8.2018 olivat Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan (SATPIONVP) tilaisuudet Liedossa sekä Satakunnan jääkäripataljoonan (SATJP) ja Varsinais-Suomen huoltopataljoonan (1.HK/V-SHP) tilaisuudet Paimiossa.

Yleisöä oli jokaisella juhlapaikkakunnalla tuhansittain. Jopa jo pari tuntia ennen tapahtumien alkua alkoi väki kerääntyä paikalle tutustumaan kalustonäyttelyihin ja Sotilaskotiauton tarjontaan.

KIVIKYLÄN
 S-PALVELUTISKILTÄ
 SÄKYLÄN S-MARKETISTA

MAISTUVAA AITOA
MAALAISKOTIRUOKAA SUORAAN
KIVIKYLÄN KEITTIÖSTÄ

MA-LA klo 10.30-14

TAKE AWAY...

...TAI SYÖ
PAIKAN PÄÄLLÄ!

Joka päivä vaihtuva lounas 6⁹⁰

S-MARKET
 Sinun.

Keula

Tervetuloa paikalliseen!

Tule omistaja-asiakkaaksi paikalliseen osuuspankkiin. Olemme valmiit palvelemaan sinua tulevaisuuden muuttuvissa tilanteissa. Voit varata ajan osoitteessa op.fi/vaihda tai soittamalla 010 2569 213.

Lämpimästi tervetuloa!

OP

aura

aura.fi

Sama 80 %:n maksimibonus kaikille autoillesi.

Ja parastahan on, että saavutat täyden bonuksen helposti: mitä huolellisemmin ajat, sitä paremmat bonukset nappaat taskuusi. Lue lisää liikennevakuutuksestamme: lahitapiola.fi/autovakuutus

 LÄHITAPIOLA
 LÄNNEN

Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

Pauketta Säkylässä

Teksti ja kuvat: Merja Hämäläinen

Porin prikaatin Säkylän varuskunta toimi kuluneen kesän aikana isäntänä kaksille ampumamestaruuskilpailuille.

Säkylässä kilpailtiin sekä Pohjoismaiden että Suomen mestaruuksista.

Heti juhannuksen jälkeen Säkylään saapuivat joukkueet Ruotsista, Norjasta ja Tanskasta sekä tietenkin Suomesta. Lahden kupeessa, Hollolan Hälvälässä ammuttiin 300 metrin kiväärilajit, muut lajit järjestettiin Säkylän omilla alueilla.

Hieman erikoisempaa lajina nähtiin maastoammunnat. Eri puolille Huovinrinteen harjoitusalueen vaihtelevaa maastoa oli rakennettu väliaikaiset radat, joissa oli tarjolla erilaisia haasteita.

Elokuun Suomenmestaruuskisoissa ammuttiin ainoastaan "oikeilla" ampumaradoilla, joissa niissäkin lajeja ja matkoja riitti joka lähtöön. SM-kisojen yhteydessä järjestettiin myös Päälystölaiton ja Aliupseerilaiton omat mestaruuskilpailut.

Mestareita kruunattiin paljon molemmissa kisoissa. PM-kisoissa Norja paukutteli kokonaisuutena parhaat lukemat, mutta hienosti sinnittelivät suomalaisetkin omista sarjoistaan. Porin prikaatin oma poika, kersantti **Juho Kurki** oli kärkipäässä kivääriammunnoissa.

SM-kisoissa Porin prikaatilla oli vahva edustus miesten sarjoissa. Siellä Juho keikkui myös kärkiporukassa, samoin muut porilaiset, **Juha Rinta-Keturi**, **Mika Varjo** ja **Ilkka Virkkunen**, niin loistavasti, että Porin prikaati nappasi ylivoimaisen voiton vakiokiväärin 3x20 ls 300m joukkuekilpailussa. **Keimo Korpioksa** voitti oman sarjansa isopistoolissa.

Paras kivääriampuja oli **Juho Autio** Jääkäriprikaatista, paras pistooliampuja Kainuun prikaatin **Joonas Kallio** ja paras varusmiesampuja **Tuomas Harjula** myös Kainuun prikaatista. Yleismestaruuden vei kuitenkin Porin prikaati tasaisilla suorituksillaan!

"Polvelta" voi ampua monella tapaa.

Porin prikaatin joukkue saavutti yleismestaruuden tasaisen varmallalla suorituksella.

Senaatti
Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.

KORKEALAATUISTA KUNTOUTUSTA JO 30 VUOTTA!

Meillä Laitilan Terveyskodissa panostetaan myös
maistuvaan ruokaan, hyvinvointiin ja ystävälliseen hoitoon.

LAITILAN
TERVEYSKOTI

www.terveyskoti.fi Sairaalan tie 8, Laitila
puh. (02) 8578 220

SILIKONITUOTTEET

Pakurlantie 6, 20380 Turku, Puh 010 617 620

FINAVIA

for smooth travelling

POP Pankki

Kosken Osuuspankki

www.poppankki.fi/koski

SCANIA

Scania Suomi Oy

Kotiudu
tupaan
Turussa.

Turussa odottavat koh-
tuuhintaiset asunnot,
kauniit naiset, Aurajoen
ravintolalaivat, Suomen
parhaat festarit, huikeat
opiskelumahdollisuudet
ja monipuoliset työ-
markkinat. Tervetuloa
kotiin kun ohi on!

Turku – Urbaani legenda
jo vuodesta 1229.

TURKU

STOK

Huovinrinteelle kerhosäätiö

Toimitanut Sanna Närä

Kerhotoiminnan jatkumisesta Huovinrinteellä uutisoitiin jo kesällä Säkylän kunnan ostettua Upseerikerhon Senaatti-kiinteistöiltä. Loppukesästä toiminnan jatkuminen varmistui, kun kunta luovutti kiinteistön 31. elokuuta Huovinrinteen kerhosäätiö sr:n käyttöön sen perustamiskokouksen yhteydessä.

Tuoreen kerhosäätiön tarkoituksena on edistää kerhoperinteen säilymistä Säkylän Huovinrinteellä sekä tukea Porin prikaatin ja maanpuolustusjärjestöjen toimintaa erityisesti Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueella. Toiminta edesauttaa myös maanpuolustustahdon ylläpitoa ja kehitystä, sillä säätiö ei vain tule ylläpitämään Huovinrinteen kerhorakennusta vaan se myös tukee taloudellisesti ja muilla tavoin kerholla vaalittavaa toimintaa. Säätiö voi lisäksi myöntää tarkoituksensa toteuttamiseen sekä sen edistämiseksi avustuksia ja stipendejä.

Huovinrinteen kerhosäätiön puuhämiehenä toiminut prikaatikenraali (evp.) **Olli Nepponen** kertoo:

Entisenä Porin prikaatin komentajana olen erittäin tyytyväinen, että kerhoperinteet säilyvät Säkylän Huovin-

rinteellä. Samalla tuetaan koko alueen maanpuolustustoimintaa ja mahdollistetaan perinteiden vieläkin parempi jatkuminen.

Huovinrinteen kerhosäätiön johtoon paikallisia toimijoita

Kerhosäätiön perustivat Porin prikaatin tukisäätiö, Säkylän kunta, Porin Prikaatin kilta ry, Porin Reserviupseerikerho ry ja Varsinais-Suomen Maakuntasäätiö sr. Säätiön asioita hoitaa ja sitä edustaa kolmeksi vuodeksi kerhollaan valittu viisijäseninen hallitus. Hallitukseen valittiin perustajajäsenistä seuraavat henkilöt **Simo Palokangas** (Säkylän kunta), **Asko Valta** (Porin prikaatti), **Tapani Mikola** (Porin prikaatin kilta ry), **Hannu Aho** (Porin Reserviupseerikerho ry) lisäksi jäseniksi valittiin **Marko Pelttari** ja **Lotta Kotkasaari**. Puheenjohtajaksi hallitus valitsi perustamiskokouksessa keskuudestaan vuorineuvos Simo Palokankaan ja varapuheenjohtajaksi eversti Asko Vallan. Hallituksen sihteerinä toimii alkuvaiheessa everstiluutnantti **Torsti Astrén**.

Perustetun säätiön hallituksen tuore puheenjohtaja **Simo Palokangas** linjasi hallituksen vastuualueet selkeästi:

Olemme vastuussa säätiön toiminnasta ja varojen hoidosta. Hallituksen toiminnan ainoana päämääränä on säätiön tarkoituksen toteuttaminen. Suunnitelmissa olisi seuraavaksi valita säätiölle asiamies, joka huolehtii säätiön ja kerhorakennuksen käytännön pyörittämisestä.

Uudistuksen myötä kerhokiinteistön ja ravintolapalvelujen käyttöä suunnitellaan laajennettavaksi. Tiloja voitaisiin jatkossa käyttää esimerkiksi vuokraperusteisesti juhlien järjestämiseen. Huovinrinteen Upseerikerho ry:n omaisuus sekä muun muassa kiinteistössä säilytettävät Porin prikaatin upseerikunnan omistamat perinne-esineet tulevat säilymään tärkeänä osana rakennusta. Kerhosäätiö jatkaa myös suunnittelua Porin prikaatin oman Porilaismuseon pystyttämisestä aikaisemmin Päälystökerhon käytössä olleeseen osaan kiinteistöä.

Perustamiskokouksessa nostettiin maljat uudelle kerhosäätiölle. kuvassa vas. eversti Mika Kalliomaa, Olli Nepponen, Simo Palokangas, Hannu Aho, Ravo Sarmet, Marko Pelttari, Markku Heinonen, Timo Merilahti ja Tapio Peltomäki.

100 vuotta sotilaskotityötä

Teksti: Seija Heiska Kuva: Raija Sillanpään kokoelma/Säkylän sotilaskotiyhdistys

Sotilaskotijärjestö on maamme vanhin, vuodesta 1918 yhtäjaksoisesti toiminut vapaaehtoisuuteen perustuva maanpuolustusjärjestö. Sotilaskotisisaret tekevät varusmiesten hyväksi vuodessa huimat 200 000 tuntia. Sotilaskotiyhdistyksiä on 37 ja jäsenmäärä on noin 6000.

Sotilaskotityön historia kulkee käsi kädessä maamme- sekä puolustusvoimien historian kanssa. 7.5.1918 oli toiminnalle merkittävä päivä. Silloin ensimmäiset suomalaiset pääsivät nauttimaan sotilaskodin antimista suomalaisessa sotilaskodissa Helsingin Vuorikadulla. Tämä sotilaskoti oli NMKY:n saksalaisten pyynnöstä ylläpitämä. Se oli tarkoitettu alkuvaiheessa saksalaisille ja myöhemmin myös suomalaisille sotilaille. Saksalaiset lähtivät maasta loppuvuodesta 1918, mutta sotilaskotitoiminta jäi.

Tärkeä mielipidekirjoitus

Marraskuussa 1918 julkaistiin sanomalehti Uudessa Suomettaressa artikkeli "Sotilaskoteja perustamaan." Kirjoituksen allekirjoituksena on "Jääkäreitä" ja nimimerkin takana olivat jääkäriupseerit **Olli Paloheimo** sekä **Selim Isakson**. Kirjoituksessa ku-

Tästä aloitti Säkylän sotilaskotiyhdistys: varusmiesten marssi Turusta Säkylään syksyllä 1963 vastaanotettiin kahvituksella.

vaillaan saksalaisia "Soldathemejä" ja niiden toimintaa. Maanpuolustushenkisessä kirjoituksessa todetaan mm: *"Sotilas, joka saa tällaista kohtelua osakseen palveluksensa ulkopuolella, on todellakin ylpeä voidakseen uhrautua maamme puolesta. Suurenmoinen isänmaallinen tehtävä on siis nyt kaikilla naishyväntekeväisyys-, kristillisillä- ym yhdistyksillä ottaa sotilaamme hoiviinsa."* Artikkelilla oli tehoa ja sotilaskoteja ryhdyttiin perustamaan suurille varuskuntapaikkakunnille. Kolme kuukautta lehtikirjoituksen jälkeen oli sotilaskotityö käynnistynyt 13 paikkakunnalla ja ennen vuodenvaihdetta 11 paikkakunnalla oli avattu sotilaskoti.

Ensimmäiset sotilaskodit perustettiin huoneistoihin, jotka saatiin käyttöön joko korvauksetta, tai pientä korvausta vastaan. Toiminta oli aluksi tilapäisluontoista. Alkuvaiheessa tarvittava kalusto koottiin lahjoituksina. Työmuodot kehittyivät kokemusten mukana ja alussa mukana oli ulkomais-

ten esimerkkien mukaan kirkon sisä-lähetystyötä. Alusta lähtien oli selvää, että sotapoikia ei jaotella poliittisen taustan mukaan, vaan kaikki ovat asiakkaina tasavertaisia.

"Armeija on tuhansien kotien suoja -sotilaskodit armeijassa olevien tuhansien poikien suoja."

(Helmi Virkkunen, sotilaskotiliiton pitkäaikainen sihteeri, 1941)

Sotilaskodeilla oli alkuvaiheessa myös kansanvalistajan rooli, koska oppivelvollisuuslaki säädettiin vuonna 1921. Alusta saakka sotilaskoteihin pyrittiin saamaan lehtien lukumahdollisuus ja lainakirjasto. Sotilaskodeista pyrittiin luomaan nimensä mukaisesti rauhallisia, kodinomaisia ympäristöjä. Tarjolla oli kahvia, teetä, virvokkeita, maitoa, pullaa, korppuja, joissakin paikassa lämmintä ruokaa kuten keittoa tai puuroa. Hinnat olivat alhaiset, eikä ostospakkoa ollut. Asiakkaina sotilaat ja kantahenkilöstö olivat samanarvoisia, etuilla jonossa ei sallittu, kuten ei nytkään.

Erillisiä sotilaskotiyhdistyksiä yhdistämään perustettiin Sotilaskotiliitto vuonna 1921. Silloin toimivia yhdis-

tyksiä oli jo 23. Sotilaskotiliiton ensimmäisenä puheenjohtajana toimi **Katri Bergholm** vuosina 1921-1937. Vuonna 1949 Katri Bergholmin kunniaksi lyötiin 300 kpl erä kunniamerkkejä. Niillä palkitaan ansioituneita sotilaskotisisaria. Mitä palautetaan saajan kuoleman jälkeen Sotilaskotiliitolle.

Maastotyö

Yksi sotilaskotityön tärkeä osa, maastotyö käynnistyi 1920-luvulla ja vakinaistui 1930-luvulla. Elokuussa 1928 sotaväen päällikkö antoi luvan kokeilla toimintaa armeijan suuressa sotaharjoituksessa. Tarvittiin teltoja, kenttäkeitin, kuorma-auto ja hevonen. Kalustoa lainattiin sotaväeltä, samoin kuljetukset tukeutuivat armeijan kuljetuksiin. Saadut kokemukset kirjattiin tarkasti muistiin. Saatiin luotua suunnitelma maastokodin perustamisesta, tarvittavista välineistä, sekä toimintaperiaatteista. Liikkuva sotilaskoti oli saanut alkunsa.

...niin rauhan kuin sodankin aikana...

Syksyllä 1939 Sotilaskotiliittoon kuului 40 sotilaskotiyhdistystä ja noin 4000 jäsentä. Jo 20-luvulla liiton sääntöihin oli kirjoitettu: "Liiton tärkeimpänä tarkoituksena on avustaa Suomen armeijaa sotilaskodeilla niin rauhan kuin sodankin aikana." Kun taistelut alkoivat, palvelivat sotilaskotisisaret lottien tavoin tunnollisesti, henkensä uhalla ja itseään säästämättä. Ilmavaaran uhan vuoksi myyntityö muuttui niin, että liikkeelle lähdettiin illan hämärtyessä ja aamun valjetessa palattiin takaisin. Rintamalla oleville sotilaille jaettiin "Leirin iltahartaus"-vihkosta, joka myöhemmin muuttui "Kenttäiltahartaus"-vihoksi. Työtä tehtiin sotasairaaloissa ja invalidien kuntoutuslaitoksissa. Sotilaskotiliitto oli mukana vapaaehtoisten naisjärjestöjen perustamassa Vapaa Huolto-yhdistyksessä. Talvisodan aikana sotilaskotiyhdistykset menettivät 50 sotilaskotia, joista suurin osa jäi uuden rajan taakse ja osa tuhoutui pommituksissa.

Talvisodan jälkeen edelleen taisteluvälillä ollut sotaväki tarvitsi uusilla sijoituspaikoillaan kanttiini- ja viihdykepalveluita. Sotilaskoti-, sotilaskahvila- ja kenttämyymälätoiminta ei kuitenkaan lähtenyt toimimaan maavoimien esikunnan toivomalla tavalla.

Sotilaskoti- ja Lotta Svärd-järjestöjen välillä oli kitkaa ja erimielisyyttä sijoittelusta sekä toimintatavoista. 1940 laadittiin yhteisten neuvottelujen jälkeen pääesikunnan johdolla kirjalliset periaatteet toiminnasta.

Mannerheim julkaisi 12.7.1940 päiväkäskyn, jossa hän kiitti sotilaskotisisaria: *"Suomen sotilaskotiväki. Ilolla ja ylpeydellä olen todennut sen tuloksellisen työn, minkä Suomen sotilaskotiliiton henkilöstö on tehnyt puolustusvoimienne hyväksi nyt päättyneen sodan aikana..."*

Menetyksiltä ei välttytty, sillä kolme sotilaskotitoiminnassa ansioitunutta naista, **Toini Jännes**, **Greta Palojärvi** ja **Faini Aflect** saivat surmansa partisaani-iskussa 5.7.1942 Juntusrannassa, lähellä Murtovaaran kylää. Naiset olivat Unhuan ja Kiestingin suunnan rintama-sotilaskotien tarkastusmatkalla.

Sotilaskotisisarten työtä tarvittiin myös Lapin sodan aikana. Lotta Svärd oli silloin jo lakkautettu. Sotilaskotitoiminta ei päättynyt joukkojen kotiuttamiseen, vaan työtä jatkettiin alueelle jääneitä pioneereja palvellen.

Rauha maassa

Sotien jälkeen sotilaskotisisarten määrä oli 4600 sisarta. Yhdistyksillä oli omissa tiloissa toimivia sotilaskoteja 17, liitolla 9 ja 42 kotia toimi puolustusvoimien tiloissa. Pääesikunta teki päätöksen, että vain liittoon kuuluvat yhdistykset saavat ylläpitää sotilaskoteja puolustusvoimien hallussa olevilla alueilla. Sotilaskotiliitto tuloutti voitoista osan puolustusvoimille ja liiton hallitukseen valittiin puolustusvoimien edustaja, jonka kautta voitiin informoida puolin ja toisin esiin tulevia asioita. Organisaatiota ja toimintatapoja alettiin pikkuhiljaa muuttaa ajantasaiseksi. Linjattiin, ettei sotilaskotisisaruutta saanut käyttää hyväksi poliittisessa toiminnassa. Liiton hallituksen ja puheenjohtajan kolmivuotiskausi määrittiin kolmeen.

Sotilaskotisisarten määrä kasvoi tasaiseen tahtiin. 1951 määrä oli 6135 jäsentä, jotka toimivat 32 yhdistyksessä ja 89 sotilaskodissa. Vuonna 1975 sisaria oli 7868, sotilaskoteja 97, leirisotilaskoteja 21 ja kanttiineja 37. Tuoloin vapaaehtoisten työtunteja kertyi 154 000, palkattua henkilökuntaa oli 497.

Liikkuva sotilaskoti, leirisotilaskodit ja muut palvelut

1960-luvulla liikkuva sotilaskotitoiminta alkoi muotoutua nykyiseen muotoonsa. Toiminta motorisoitui. Eri harjoituksista kerättiin kokemuksia. Yksi liikkuvan sotilaskotityön etulinjassa ollut yhdistys oli Turku, joka hankki vanhan linja-auton sotilaskodin myyntiautoksi. Vuosi oli 1966 ja auto sai nimekseen "Lentävä munkki."

Puolustusvoimien harjoitusalueille perustettiin leirisotilaskoteja. Meille tuttu Raasin parakkikoti avattiin vuonna 1950. Aluksi sitä emännöi Turun sotilaskotiyhdistys, myöhemmin emännöys vaihtui Säkylän sotilaskodille.

Yksi sotilaskodin ilmaisipalvelun muoto on kirjastopalveluiden ylläpito, joka on jatkunut alkua ajoista tähän päivään. Varusmiestoimikunnasta muodostui luonteva yhteistyökumppani sotilaskotiyhdistyksille. Sotilaskotiyhdistykset tekevät yhteistyötä puolustusvoimien kirkollisen toiminnan kanssa. Varusmiesten rippikoulukursseja järjestettiin sotilaskotien tiloissa ja moni sotilaskotisisar päätyi varusmiesaikana kastetun alokkaan kummiksi. Nykyään rippikoulun palvelusajana suorittanut varusmies saa sotilaskotiyhdistykseltä muistoksi rippiristin. Lisäksi palvelukseen astuneille varusmiehille jaetaan sotilaskodin lahjoittama sotilaan virsikirja tulohartauden yhteydessä.

Hymyllä ja sydämellä kohti seuraavaa sataa vuotta

Vuosien kuluessa eteen tulleet uudet haasteet, toimintaympäristöjen muutos, toimintatapojen modernisointi ja kansainvälinen yhteistyö eivät ole syrjäyttäneet sotilaskotityön perustaa, eli sisartoimintaa omassa sotilaskotiyhdistyksessä. Perustyömuotona on kaikki nämä vuodet ollut toiminta varusmiesten ja heidän viihtymisensä hyväksi. Tätä kirjoitusta laatiessani huomasin monia toiminnan yksityiskohtia ja asioita, jotka ovat modernisoituna edelleen käytössä. On hienoa, että työ varusmiesten hyväksi jatkuu maailman murrokseen sopeutuen.

Tässä kirjoituksessa on käytetty lähteenä Sotilaskotiliiton julkaisemaa ja sotatieteiden tohtori Pentti Airion laatimaa kirjaa: "Sotilaskotityötä 100 vuotta 1918-2018." Kirja on ostettavissa sotilaskodista.

Teksti ja kuvat:
Kari Nummila

MPK antoi pysyvän ampuma-alustan:

Pystykorva-ammunnallakin kunniaa veteraaniemme työlle

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri tukee hienolla tavalla myös nostalgista pystykorva-ammunnan perinnettä. Sen lähötölaukaus ammuttiin sananmukaisesti jo neljännesvuosisata sitten Loimaan saviseudulla, joka on tunnettu maakunnassa maanpuolustusharrastuksen mahtiseutuna jo kalliisti ostetun itsenäisyyden alkuajoista lähtien!

Asevaatimus on vähän erinimisiä ja –mallisiakin aseita kuten Pystykorva/

Ukko-Pekka/m39/m27. Niiden kaliiperi on 7,62x53R eli laippakantapatruuna, jolle löytyy useita tyyppikivääreitä. Onpa joskus mukana ollut ruotsalaisten sotilaskivääri, jonka kaliiperi on 6,5x55SE. Onpa nähty jopa niin sanottu ”ryssänwinsisteri” eli Winchester M 1895, vipulukkoinen kivääri, joita Venäjä osti aikoinaan paljon. Niitä tuotiin myös Suomeen autonomian aikana. Jo ennen viime sotia porailtiin sotilaskiväärejä kaliiperista 7,62x53R m.m. kasikakkoseksi (8,2 x53R) ja ”ysi-

kolmoseksi” (9,3 x53R) nimenomaan hirvenkaatoaseiksi.

Suomen ja koko maailmankin legendaarisin tarkka-ampuja on tietysti vänrikki **Simo Häyhä**, joka poikkeuksellisen taitavana ja uutterana tarkka-ampujana Talvisodan aikana sai venäläisiltä nimityksen ”valkoinen kuolema”: hänen tililleen on laskettu ainakin 500 puna-armeijan sotilaan hengenmeno. Hänen aseensa oli SAKO M/28-30 avotähtäimisenä, jollaisina aseiden tulee nykyäänkin olla.

Rauman seudun reserviläisten sihteerin Tarja-Tuulikki Alakleemolan sihti oli paikallaan ja hän ampui aivan kärkipään lukemia.

Osana Puolustusvoimiin vuodesta 1927 lain mukaan kuuluneilla suojeluskuntalaisilla oli usein ikioma sotilaskivääri. Esimerkkinä Loimaan seudulta kerrottakoon **Lauri Mölsästä**, joka oli mukana Metsämaan suojeluskunnan ammunnoissa jo 12-vuotiaasta lähtien. Kun hän lähti Talvisotaan, hänellä oli mukanaan oma suojeluskuntakivääri, oma vaatetus ja muut "rensselit" sekä reppu, jossa oli 500 kiväärinpatruunaa – melkoisen kenttäkelpoinen soturi!

Loimaalta siis lähtöisin oleva pystykorva-ammunta on hieno idea, joka syntyi loimaalaisten reserviläisten **Matti Vainion** ja **Matti Ketolan** ajatuksissa – Loimaallahan oli monilla reserviläisillä vanhoja kivääreitä. Se oli sellainen nostalginen ajatus, että olisihan kiva pienessä kilpailuhengessä käydä niillä kisaa. Olimme silloin vielä miehiä hyvissä voimissa. Tämä ampumatahtuma merkitsi mukavan yhdessäolon lisäksi mielissämme myös tavallaan sotaveteraanien suurten uhrausten kunnioittamista, muistelee Matti Vainio, 83. Hän toimii Loimaan seudun sotaveteraanien puheenjohtajana.

Ensimmäiset vuodet ammuttiin Loimaan Laukojen ampumaradalla Loimaan kaupungissa. Siellä voitiin ampua vain 150 metrin makuu- ja pystykilpailu. Joidenkin vuosien kuluttua käytiin sotilasmestari **Eino Närvän** suosiollisella avustuksella Merivoimien hallitsemalla Kustavin ampuradalla. Siellä päästiin mukaan myös 300 metrin asentokilpailuun, jota moni ampuja oli toivonut vuosien varrella. Ongelmana oli se, että rata sijaitsi aivan Kustavin kuntakeskuksessa; suuri osa asukkaista koki ammunasta syntyvän melun harmillisena ja vielä siksikin, että kilpa käytiin aina nimenomaan lauantaipäivänä.

Kustavin ja Raasin kautta Huovinrinteelle

Kun Kustavista tuli lähtö, niin ensin mentiin Puolustusvoimien ampumara-alueelle Raasiin ja sieltä sitten avautui onneksi Porin prikaatin Huovinrinteen ampumarata ja järjestelyihin tuli mukaan Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK). Ampujajoukko kasvoi, kun alussa ampumapäivästä sai myös yhden kertausharjoituspäivän tililleen. Tällä haavaa pystykorva-ammunnasta ei heru kuitenkaan enää kertausharjoituspäivää. Kurssin vahvuus saa olla ny-

kyisin enimmillään 40 ampujaa. Tänä vuonna ampumatahtuma järjestettiin kesäkuun lopussa Huovinrinteellä 29 ampujan voimin: 28 miestä ja yksi nainen, Rauman seudun reserviläisten sihteeri **Tarja-Tuulikki Ala-Kleemola**, joka ylsi aivan kisan kärkikaartiin.

Taannoin Porin prikaatin killan jäsenillä oli mahdollisuus päästä kerran vuodessa Huovinrinteelle rynnäkkökivääriammuntoihin, jotka ovat olleet kuitenkin keskeytyksissä useita vuosia. Niiden suosio oli aikanaan melkoisen suuri! Tilanne on nyt onneksi muuttunut ja ensi kesänä kiltalaiset pääsevätkin taas ampumaan prikaatin radoille. Tämän vuoden kesällä Kankaanpään Niinialossa Satakunnan tykistörykmentti järjesti Tykistökillan jäsenille mahdollisuuden rynnäkkökivääriammuntaan.

MPK:n kautta ampumaan

Ammuntaan ilmoittaudutaan MPK:n kautta. Se hyväksyy osallistujat, jotka ovat sitoutuneet Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin koulutukseen. Ammunnanjohtaja toimi yläneläinen reserviläinen **Tarmo Rinne**, jolla on taustanaan myös erittäin laaja-alainen ampumaharrastus niin siviiliaseilla kuin sotilaseaseillakin. Tällä haavaa hänen leipälajinsa on SRA-ammunta (sovellettu reserviläisammunta). Kun ammutaan ampujien omilla aseilla, siviilihenkilökin voi toimia ammunnanjohtajana.

Rinteen mukaan on hyvä asia, että näillä vanhoilla aseilla voidaan ampua

ainakin kerran vuodessa yhdessä näin isolla joukolla. Hän kiittelee "pystykorvaporukkaa" hyvin sujuneesta ammunnasta tälläkin kerralla; säännöt tunnetaan ja eikä mitään vaaratilanteita sattunut.

Ikuisesti kiertävä kiertopalkinto

Niin 150 metrin parhaan makuu- ja pystyammunnan yhteistuloksen saavuttaja kuin 300 metrin makuuammunnan voittaja saavat vuodeksi haltuunsa isot kiertopalkintopyytit, jotka kiertävät ikuisesti! Vuotuisen parhaan tuloksen ampuja saa kummassakin kisassa omakseen pienen muistopalkinnon.

Viimeksi 150 metrin kisan voitti **Jari Sievänen** yhteistuloksella tuloksella 159 (10 ls) ampuen makuulta tuloksen 84 ja pystystä 75. Seuraavina tulivat **Jukka Lehtinen** 149 (92+57). Jukan viisi ensimmäistä laukausta olivat kympejä, seuraavat kolme ysejä ja kaksi viimeistä 8 ja 7. Niin makuulla kuin pystystäkin kaikkien ampujien osumat heikkenivät yleensä melkoisesti sarjan loppua kohden. Kolmanneksi tuli **Markus Siren** yhteistuloksella 148 (77+71). Neljäs oli Tarja-Tuulikki Ala-Kleemola lukemalla 142 (87+55).

300 metrin makuulla voiton vei Jukka Lehtonen tuloksella 77. Jos kaikki kolme asentokilpailua laskettaisiin yhteen, niin voittaja olisi Lehtonen. 300 metrillä toiseksi tuli **Jussi Vatka** lukemalla 64 ja kolmanneksi Markus Siren 62. Seuraavina tuloksen 55 ampuivat Ala-Kleemola ja **Markus Collin**.

Kun oli kyse siviilien itsensä omistamista aseista, ammunjohtajana toimi yläneläinen Tarmo Rinne

Tarmo Ahti jaksaa jatkaa yhä maanpuolustustyötä!

Teksti ja kuvat: Kari Nummii

Vaikka Turun läänin Koskella syntynyt ja yhä siellä kirjoilla oleva kiltamme "ikäpresidentti" Tarmo Ahti täytti syyskuun alussa kunnioitettavat 103 (!) vuotta, jaksaa hän jatkaa yhä maanpuolustustyötään vahvistamalla nuorten tervettä isänmaallisuutta kannattelemallaan heidän tulevaisuudensuhteen ja heidän motivaatiotaan puolustaa tätä rakasta isänmaataan kaikella rehellisellä työllä ja tarvittaessa aseellisestikin. Tarmo oli syntynyt siis vuonna 1915 eli Venäjän vallan aikana!

Tarmo muutti taannoin Somerolle veteraaneille rakennettuun Lamminniemikotiin, joka tarjoaa hyvää hoitoa ja kaikille tarpeellisia sosiaalisia kontakteja. Tarmon henkinen vireys on yhä ihailtavassa kunnossa. Näköäisti vain ei ole enää entisensä, kun kaihileikkaus vähän epäonnistui. Kolme vuotta sitten Tarmo työnsi yli 100-vuotiaiden kuulantyönnön Suomen ennätyksen 4,23.

- En tiedä, mikä on pitkän ikäni salaisuus. Olisiko siinä osansa huumorilla ja lauluharrastuksellakin kaiken muun ohella. Sosiaaliset kontaktit ovat myös tärkeitä. En voi todellakaan valittaa, vaan Luojaani kiitän, että olen päässyt näin pitkälle.

Tarmo käy vuosittain läpi Kosken koulut ja kertoo isänmaan kohtalohetkistä. Opettajat ovat toivoneet hänen esityksiään useamminkin, sillä lapset kuuntelevat häntä herkeämättä ja hiiskumatta. Arvostusta on tullut myös maan korkeimmalta johdolta eli hänet kutsuttiin Linnan itsenäisyysjuhliin ensimmäisen kerran vuonna 2015.

Vaikka joskus olen hiukan epäillytkin nykynuorison isänmaallisuuden laatua, niin nyt olen kyllä vakuuttunut, että kyllä he tarvittaessa ovat valmiita kantamaan vastuunsa tämän rakkaan isänmaamme puolustamisessa.

Noilla 1960- ja 1970-luvuilla meitä veteraaneja ei suinkaan arvostettu, vaan kohtelu oli valitettavan laajasti kylmää ja kalseaa. Kun eräs kansanedustaja esitti v. 1972 valtion budjettiin vähäistä määrärahaa kuntoutusta var-

Arvo Lehtinen (vas) ja Tarmo Ahti ovat syntyjään naapurinpoikia TL:n Koskelta. Kumpikin palveli Jatkosodassa Jalkaväirykmentti 35:ssä, jonka perinneyhdistyksen puheenjohtaja Arvo Lehtinen toimii. KUVA Kari Nummii.

ten, vastasi silloinen pääministeri, että "mitäs menitte sinne".

Tarmo palveli armeijan harmaissa kaikkiaan kahdeksana eri vuotena. Se alkoi vuonna 1937 Porin rykmentissä, jossa hän suoritti myös aliupseerikoulun (koko palvelusaika 15 kk!). Pian sen päälle tulivat niin Talvi- kuin Jatkosotakin. Hänet kotiutettiin marraskuussa vuonna 1944.

"Olkaa aina PORILAISIA"

Tarmo muistelee, kuinka aliupseerikurssin päättäjäistilaisuudessa puhunut rykmentin komentaja, eversti **Väinö Polttila** lopuksi evästi sotureitaan iskulauseella "Muistakaa olla aina PORILAISIA!" Polttila haavoittui Talvisodassa ja menehtyi kesällä 1940.

Tarmo taisteli Jalkaväkirykmentti 35:n mukana mm. kesän 1944 heinäkuun alussa mitä ankarimmissa torjuntataisteluissa ja Pohjoismaiden kaikkien aikojen suurimmassa tulimyrskyssä Karjalan Kannaksella Talin-Ihantalan rintamalla, kun vastassa oli maailman mahtavin mekaaninen sotakone.

Suomi kesti tulikokeen

Muun ohella suomalainen tykistö – viholliseen verrattuna vähäinen kuten ilma-aseemmekin – onnistui loistavasti; vihollisjoukkojen valtaiset ja "kankeat" ryhmytykset tiedusteltiin ja niitä tuhottiin järjestelmällisellä tykkituloella jo ennen H-hetkeä! Suurena apuna olivat tietysti esim. saksalaisilta saadut panssarintorjunta-aseet ja saksalainen lento-osasto Kuhlmeij, joka pudotti vihollisen niskaan 63 % koko 750 000 kilon lentopommimäärästämme. Huollon kannalta Saksasta saatiin myös öljyä ja viljaa vielä kesällä 1944.

Asekätkentäkin oli maanpuolustusta!

Jatkosodassa Tarmo oli Jalkaväkirykmentti 35:n 1. pataljoonan 3. komppanian kersantti ja taisteluvälinealiupseeri. JR35 sai pikakomennuksen Itä-Karjalasta Ihantalaan.

- Kun välirauha sitten tuli Ihantalan torjuntavoiton jälkeen 4.9. 1944, emme tietäneet vastustajan aikeista. Eihän

Markus Aaltonen esitti laulua tyttötrion tukemana omilla satavuotisjuhlilaan. Kuva: Ala-Satakunnan arkisto.

itänaapuriin luotettu ja päässämme pyöri ajatus, että etteivät tällaiset rauhansopimukset lopultakaan pidä.

- Marraskuussa 1944 meidät kotiutettiin kotipitäjässämme Tl:n Koskella. Minulla oli "sattuneesta syystä" aika lailla pimeitä aseita. Ryhdyin kätkemään niitä Koskella paikalliseen turvepehkutehtaaseen.

Käry kuitenkin kävi ja Tarmo joutui joksikin aikaan kommunistien hallitseman punaisen Valpon kouriin (Valtiollinen poliisi). Kun Valpo teki valtakunnallisesti tuhansittain pidätyksiä, Tarmon "juttu" katsottiin kai läpi sormien; hän selitti Valpolle, että aseet olivat menossa luovutukseen pehkutehtaan varaston kautta. Asekätkentäoperaatio oli kuitenkin iso operaatio, joka hillitsi ilmeisesti Neuvostoliiton jatkoaikeita Suomen suhteen.

- Vuosikymmeniä olin hiljaa osuudestani; mutta nyt siitä ei enää tarvitse vaieta.

Markus Aaltonenkin ylsi killan satavuotiskerhoon

Teksti: Kari Nummila

Porin prikaatin killan "satavuotiskerho" sai uuden jäsenen viime huhtikuussa, kun euralainen Markus Aaltonen ylsi sadan vuoden ikään. Turun läänin Koskelta kotoisin oleva Tarmo Ahti puolestaan saavutti jo 103 vuoden kunnioitettavan merkkipaalun syyskuussa.

Kummallekin kunnioitetulle sotaveteraanille on yhteistä muun ohella se, että he tulivat "vakinaiseen väkeen" Porin Rykmenttiin Turkuun ja ovat palvelleet aikanaan Isänmaata aivan erityisen rankoissa paikoissa; Ahti joutui kokemaan kesä- ja heinäkuussa vuonna 1944 numeraalisesti täysin ylivoimaisen vihollisen tuottaman Talinlhantalän tulimyrskyn, jossa saavutettiin torjuntavoitto ja Suomen miehitys estettiin. Markus puolestaan joutui todistamaan Suomussalmen ja Kollaantistelua ja kokemaan omakohtaisesti aivan erityisesti Raateentien suorastaan helvetillisen rajun ja verisen taistelun.

- Tavallaan koomistakin oli todeta, että hyökkäävä osapuoli oli varustautunut valloituksen ja Suomen katkaisemisen kunniaksi Oulussa pidettävään voitonparaatiin. Neuvostojoukkojen kuormastosta löytyi näet torvisoittokunnan "pelit" ja korkeiden upseerien juhlapuvutkin!

Aaltosen elämäнкаareen mahtuu siis kolme sotaa, sillä hän syntyi 25. huhtikuuta vuonna 1918 Yläneellä eli aikana, jolloin Suomen sisällissota oli käynnissä.

Markus aloitti siis vakinaisen väen (asepalvelus) syyskuussa 1939 Turussa Porin Rykmentissä. Hän sanoo tiedon Neuvostoliiton aloittamasta hyökkäyksestä Suomeen 30.11.1939 olleen alokkaalle kova paikka. Samalla tiedotettiin, että pian mekin olemme tosipaikan edessä.

Markus taisteli niin Talvi- kuin Jatkosodassakin ja vietti peräti viisi (!) joulua

rintamaolosuhteissa. Joulusta rankin sattui kuitenkin vuoden 1939 lopulta alkaen vuoden 1940 loppiaispäyhyään saakka, kun hän joutui Raateentiellä näkemään sodan kauheet raadollisimmillaan. Hänen taistelupaikkojaan olivat myös Suomussalmi ja Kollaa, jonka kuuluisuudet olivat tarkka-ampuja **Simo Häyhä** ja "Marokon kauhu" eli kapteeni **Aarne Juutilainen**, Talvisodan legendaarisin upseeri. Sotien aikana Markus toimi joissain vaiheissa joukkueenjohtajanakin.

Kainuun korvissa ankarat olosuhteet

Kyllä ne taistelukokemukset hiipivät mieleen vieläkin vuosittain juuri joulunajan ja tapaninpäivän tienoilla. Se oli henkisesti ja fyysisesti rankka kokemus syyskuussa 1939 asepalveluksensa aloittaneelle nuorukaiselle. Kolmenkymmenen asteen pakkasessa jouduttiin torkkumaan öitä pelkissä lumipoteroissa tai harvassa heinäladossa. Minulta paletui kolme sormea. Kovilla siellä olivat arojen pojatkin (ukrainalaiset sotilaat), joiden varusteilla oli

vaikea käydä korpisotaa 30 – 40 asteen pakkasilla. Ei meidänkään varusteissa juuri hurraamista ollut, kun mm. mantelitkin oli erheellisesti jouduttu luovuttamaan pois Turusta lähdettäessä eikä uusia saatukaan tilalle sitten enää siellä Kainuussa. Jo Talvisodan kovat koettelemukset jos mitkä "hitsasivat" meidät yhteen. Siellä syntyi se tinkimätön periaate, että "VELJEÄ EI JÄTETÄ"!

Presidentillekin laulamassa

Markus on myös musiikkimiehiä. Hän on tehnyt kymmenen laulua käsittelevän CD-levyn, jonka hän luovutti presidentti **Sauli Niinistölle** Linnan itsenäisyysjuhlassa esittäen samalla yhden sanoittamansa ja säveltämänsä laulun presidenttiparille. Se alkaa sanoin "Silloin, kun mä olin nuori / vahva niin kuin vuori /alokkaaksi pääsin mä kenttäarmeijaan /Kasarmilla kannoin mä suurta mainetta /mä oli mitä parahinta sotilasainetta".

Markuksen motto on "urheilla ja liikua pitää"; vuonna 2017 hän kävi 249 kertaa Euran uimahallissa vesijuoksemassa, kun jalat "kantoivat" paremmin

vedessä kuin kovalla tiemalla. Petankki on kuulunut myös kerran viikossa ohjelmaan vuodenajasta riippuen sisällä tai ulkona.

Loppukesästä tilanne muuttui Markuksen kohdalla, kun hän joutui luopumaan omakotiasumisestaan ja siirtymään Euran kunnan terveyskeskuksen hoivaosastolle liikuntaongelmien takia.

Eikös se ole parempi, että lahoaminen alkaa alapäästä eikä yläpäästä, Markus siteeraa kenraali **Adolf Ehrnroothin** kuulua kommenttia, jonka hän sanoi nuoremmalle saattajaupseerilleen poistuessaan Katajanokan upseerikerhon juhla-kerroksesta ja levätessään hetken välitasanteella.

Porin prikaatin edellinen komentaja Rami Saari myönsi Aaltoselle Porilaisristin hänen 100-vuotisjuhlensa myötä. Senhän tämä KUNNIAPORILAINEN tietysti ansaitsi!

Minä voin sanoa ja toivottavasti tulevatkin sukupolvet voivat sanoa, että olen ja olemme ylpeitä suomalaisuudestamme. Olen ollut onnekas, että olen saanut puolustaa Isänmaata, Aaltonen sanoo.

Tee hyvä kauppa Loimaalla

Lamminkatu 7
Myynti
040 450 7001
Huolto
040 450 7002

Loimaan
Laatuauto

Lamminkatu 7
Myynti
040 450 7011
Huolto
040 450 7012

Palvelemme ma 9-18
ti-pe 9-17, la 10-14
www.loimaanlaatuauto.fi

HUITTISTEN KAUPUNKI

www.huitinen.fi

PROTOLAB

www.protocolab.fi

IKKUNAT, OVET, KALUSTEET
KOTIMAISTA LAATUA

lankunumero 8 21 sni/puh. + 6 90 sni/mu. kokopuhelinnumero 8 21 sni/puh. + 6 90 sni/mu.

DOMUS

Kelittiöt ja kodin kalusteet

DOMUS YHTIÖT OY
PUUSEPÄNKATU 1
32200 LOIMAA
P. 0207 100 200
WWW.DOMUS.FI

 LIETO

Meillä yrittäjä on supersankari!

***Lieto - mahtipaikka
tuloksen tekemiseen.***

tontit.lieto.fi

2016
**Suomen parasta
elinkeinopolitiikka**
Suomen yrittäjät ja
elinkeinopoliittinen mittaristo

2016, 2017, 2018
**Maakunnan paras
yrittäjyysilmapiiri**
Varsinais-Suomen
maakuntaennuste

Turun kasarmin historiaa paljon tutkineen ja sen pienoismallinkin suunnitelleen Kari Savolan taustalla näkyy vasemmalla Lottapatsas sekä 1930-luvulla Porin rykmentin komentajan asuntona ja rykmentin esikuntanakin toiminut suuri puurakennus

Suomen kasarmista Turun kasarmiksi

Elämää kasarmialueella

Teksti: Jarmo Grönros Historiakuvat: Kari Savolan yksityiskokoelma

Suomen sotahistoriallinen tutkimus keskittyi vain vähän vuosiin 1881- 1902. Näin esimerkiksi asevelvollisuuslain alkuvaiheet olivat jääneet vähälle käsittelylle. Koko armeijaa kattavaa yleisesitystä ei ole. Käytettävissä on ainoastaan paikallishistorialliselta syntyneitä eri joukko-osastoja kuvaavia tutkimuksia ja kirjoitelmia. Yksi syy asiantilaan oli, että itsenäisyysajan alussa Venäjän aikaista sotalaitosta ei pidetty soveliaana tutkimuskohteena. Tähän samaan ajatukseen liittyi vielä 1920- luvulla pyrkimykset erottaa Venäjän armeijassa palvelleet upseerit. Enemmän oltiin kiinnostuneita Ruotsin sodista, joihin suomalaiset olivat osallistuneet tai sitten itsenäisyyden ajan sodista. Varhaisimmista tutkimuksista Suomen armeijasta lienee **O. Seitkarin** vuonna 1951 ilmestynyt väitöskirja "vuoden 1878 asevelvollisuuslain syntyvaiheet". Armeijan arki ei ole kiinnostanut oikeastaan ketään.

Oikeastaan ainoan poikkeuksen muodostaa **Leena Koivunevan** toimittama teos "Kasarmin kosketus

– Kulkulupa Onnelaan", joka ilmestyi vuonna 2003. Se kertoo Hämeenlinnan linnankasarmin elämästä. Armeijan arjesta kertoo myös **Markku Iskanius** teoksessaan "Porilaisten marssi, joka julkaistiin vuonna 2017, mikä on täydellisin tutkielma Porin Prikaatin historiasta. Se on mukavasti kirjoitettu ja hyvin kuvitettu.

Meidän näkökulma on taas hieman toisenlainen. Sitä voisi kutsua jopa kansatieteelliseksi. Perinteisestä historian kirjoituksesta se poikkeaa jo siten, että olemme käyttäneet poikkeuksellisen paljon lähteenä haastatteluja. Kaikki alkoi oikeastaan siitä, kun Kari Savola alkoi suunnitella pienoismallia Turun kasarmista. Sen valmistamiseksi hän oli kerännyt valtavan aineiston muistitiedostoa, arkistoaineistoa ja tietysti vanhoja piirustuksia. Haastattelussa käy hyvin ilmi, miten kasarmilla on eletty. Millaista siellä oli elää? Millaisia olivat yhteydet ulkomaailmaan? Kasarmialue oli sinänsä suljettu. Sinne pääsemiseksi tarvittiin esimerkiksi kulkulupa. Silti Turun kasarmin ja turkulaisten välillä oli vilkasta yhteistoimintaa. Allekir-

joittanut tuli taas mukaan, kun liityin facebook- ryhmään "Kassun kakrut". Itse olen eläkkeelle siirtynyt Turun maakuntamuseon tutkija ja asunut lapsena kolmisen vuotta kasarmialueella. Yhdessä **Tero Savolan** kanssa päätimme sitten kirjoittaa historian Turun kasarmin elämästä. Parhaimmillaan alueella asui noin 200 perhettä.

Veroedun lisäksi varuskunnat tuottivat miljoonien tuoton paikalliselle liike-elämälle esimerkiksi elintarvikke- ja muina hankintoina. Varuskuntien välttämättömät vuosittaiset korjaukset vaativat palveluksia ympäristön rakennusmiehiltä ja eri alojen käsityöläisiltä. Niillä oli paljon yhteistyötä kuntien kanssa mm. terveydenhuollon, palotoimen, vesihuollon ja liikuntatilojen tarjoamisessa. Esimerkiksi monessa kunnassa ainoa uimahalli oli kasarmialueella. Varuskunnan välillinen työllistävä vaikutus näkyisiten, että siellä työssä olevien lapset kävivät esimerkiksi kunnan kouluissa.

Itsenäisyyden alkuaikoina sotilailla oli kieltä olla osallistumatta poliittiseen toimintaan. Asiaa on kuitenkin

Sotilaskodin kirjastonurkkaus 1930-luvulla.

Kasarmien edessä oli 1930-luvulla keinuja, joissa perheet ja sotilaat istuskelivat.

Varuskunnan naisten ompeluseurassa kudotaan. Aikaansaannokset myytiin ja tuotto käytettiin sotilaskodin hyväksi.

liioiteltu ja jo 1930-luvulla asenteet alkoivat muuttua, mikä vahvistui toisen maailmansodan jälkeen. Varuskunnan siviili- ja sotilashenkilöt esiintyivät yleensä sitoutumattomina porvareina. Erityisesti pitkään paikallaan olevat alitai toimiupseerit saattoivat osallistua pitkäänkin kunnanvaltuustoissa asioiden päättämiseen. He pääsivät myös nuorena eläkkeelle ja osa heistä osallistui huomattavan tehokkaasti kunnan asioiden päättämiseen sen jälkeen. Näin on tapahtunut Turussakin.

Yksi mielenkiintoinen kuriositeetti oli sotilassoittokunnat. Turun kaupunginorkesterin puu- ja vaskipuhaltimissa sekä lyömäsoittimissa vaihteli vuosien 1927 – 1977 sotilassoittokoulutuksen saaneiden osuus 78 % ja 28 % välillä. Suurimmillaan se oli vaskipuhaltajien keskuudessa jopa 87 %. Musiikkioppilaitokset kuitenkin lisääntyivät 1950-luvulla runsaasti, mutta sitä ennen varuskuntien soittokunnat olivat yksiä merkittävimpiä puhallinmusiikoiden kouluttajia.

Toisaalta kasarmien sotilaskoti palveli tietysti sotilaita, erityisesti varusmiehiä, mutta siellä järjestettiin myös erilaisia tapahtumia, kuten mm. konsertteja, joihin voivat osallistua myös Turun kaupungin asukkaat. Näin se osaltaan lähensi sotilaita ja kaupungin asukkaita. Lomillaan sotilaat tietysti käyttivät hyväkseen kaupungin palveluja ja osaltaan vilkastuttivat kaupungin sosiaalista elämää.

Tärkeää on lisäksi huomata, että kasarmialueella oli paljon siviilejä. Kantahenkilökunnan vaimoja, lapsia jne. Jo edellä oli mainittu, että alueella työskenteli eri alojen ammattimiehiä tai käsityöläisiä, jotka eivät olleet varsinaisesti armeijan palveluksessa.

Kaiken kaikkiaan sotilailla oli huomattava vaikutus Turun kaupungin sosiaaliseen elämään. Varusmiehiä voi nähdä joka puolella Turkua. Varuskuntien lakkauttamisella on ollut aika suuri vaikutus paitsi kaupungin ulkoiseen olemukseen niin myös sosiaaliseen elämään.

Ensimmäiset varusmiehet siirtyivät Säkylään vuonna 1964 ja viimeiset vuonna 1966. Hetken kasarmi oli hiljainen ja lähes tyhjä, kunnes Turun ilmatorjuntapatteristo muutti sinne Heikkilän kasarmilta, joka oli suuren remontin tarpeessa. Patteristo muutti neljän vuoden päästä takaisin Heikkilään. Näin kasarmialue luovutettiin takaisin vuonna 1970 Turun kaupungille.

Nykyisin kasarmialue on Turun yliopiston hallinnassa. Vanhoja kasarmialueen rakennuksia on jäljellä vielä yhdeksän. Ne ovat kaikki kunnostettuja ja suojeltuja. Sinne on rakennettu myös neljä kolmikerroksista taloa yliopiston käyttöön ja kolmikerroksinen asuintalo.

Turun kasarmi oli tunnettu puisto- maisesta ulkoasustaan. Se oli mukava paikka asua. Näin itse muistelen.

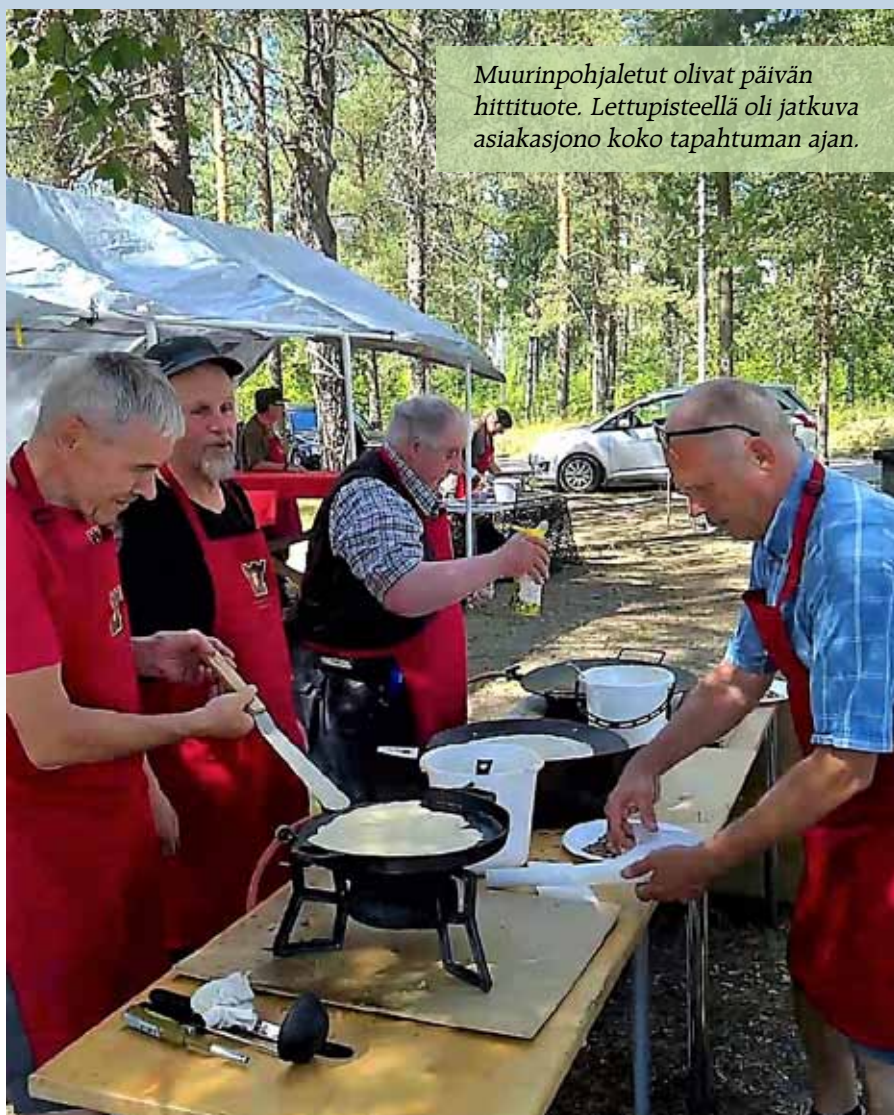
Sotilastoimintaakaan emme tietysti unohda, sillä sehän oli syy kasarmien rakentamiselle. Kerromme kuitenkin kaikista ihmisistä, jotka asuivat tai työskentelivät Turun kasarmien alueella. Kasarmilla oli oma sisäinen tapansa toimia. Puolustusvoimilla oli tapana pitää huolta koko perheestä ja esimerkiksi lapsille järjestettiin säännöllisesti kaikenlaista hauskaa toimintaa.

Kilta- ja läheistenpäivää vietettiin Niinisalossa heinäkuun helteessä

Teksti: Sirkka Ojala

Kilta- ja läheistenpäivää vietettiin Niinisalossa 15. heinäkuuta. Päivän järjestelyistä vastasivat yhteistyössä MPK:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri, Porin prikaatin Niinisalon varuskunta, Pohjankankaan Tykistökiltaan kuuluvat jäsenkillat sekä Niinisalon Sotilas-kotiyhdistys. Viikonloppu saatiinkin mallikkaasti hoidettua MPK:n Läheistenpäivän kurssin johtajana toimineen **Pauli Huhtamaan** uurastettua väepeliryhmineen useita viikkoja ennen varsinaista tapahtumaviikonloppua. Pohjankankaan Tykistökillan vetovastuussa oleva Porin Seudun Tykistökilta hoiti myös mallikkaasti oman osuutensa. Niinisalon varuskunnan puolelta vastuussa viikonlopun sujumisesta oli kapteeni **Harri Lähde**. Yhteistyö varuskunnan kanssa sujuikin hyvin ja varuskunnan kiltalaisille tarjoamat majoitustilatkin saivat kiitosta.

Lauantaina 14. heinäkuuta kesän porottavassa helteessä MPK:n Läheistenpäivän kurssilaiset ja VEH-harjoitukseen osallistuneet reserviläiset valmistelivat toimintarastit sekä myyntipisteet. Iltopäivällä Varuskuntaravintola Falkonetin tarjoaman maittavan lounaan jälkeen siirryttiin ampumaradalle ottamaan mittaa toisistaan Pohjankankaan Tykistökillan jokavuotisen ampumamestaruuskilpailun tiimoilta. Uuden kiinnityksen killan komeaan kiertopalkintopokaaliin sai **Yrjö Inkinen** Tampereelta. Hän voitti kilpailun tasaisella ammunnallaan 177 pisteellä. Toiseksi sijoittui Kankaanpään Seudun Tykistökiltaa edustanut **Matti Lappalainen** 171 pisteellä. Matti sai aseensa kohdistuksen iskukuntoon vasta kilpailun loppupuolella ja ampuikin komeasti taululleen kilpailun huippulukemat viimeisellä kilpailukierroksella. Helteisen päivän päätteeksi ampumaradalta palattua oli kuuma Tykistökoulun sauna miesten mieleen, ja tarinoita kerrottiin ja kuulumisia päivitettiin pitkälle aamuyön tunteihin asti.

Muurinpohjaletut olivat päivän hittituote. Lettupisteellä oli jatkuva asiakasjono koko tapahtuman ajan.

MPK:n kultainen ansiomitali kapteeni Matti Lappalaiselle

Läheistenpäivän aamun käskynjako alkoi juhlavalla palkitsemisella, kun vuosia MPK:n ahkerana toimijana ja kouluttajana olleelle kapteeni evp. Matti Lappalaiselle luovutettiin MPK:n kultainen ansiomitali.

Ensimmäisten varusmiesten omaisten saapuessa varuskuntaan päästiin tositoimiin, sillä asiakkaita alkoi virrata myös kiltalaisten lettupisteille Lippukentällä leijailevan herkullisen tuoksun houkuttelemisena. Myös kiltalaisten makkarapisteillä riitti asiakkaita välillä ihan jonoksi asti, ja vesipisteitä täydennettiin kilpaa paahdavan auringon kanssa. Kiltalaisten myymät makkarat

ja muurinpohjalätyt saivatkin erityiskiitoksen vierailijoilta.

Kuten muinakin vuosina kiltalaiset järjestivät vierailijoille ja varusmiehille myös oheisohjelmaa perusyksilöihin ja kalustonäyttelyyn tutustumisen lisäksi. Kranaatinheittoa sai kokeilla Valkiajärven rannassa ja viileässä Tykkihallissa sijaitsivat Eko-aseammunta ja toiminnallinen viestirasti. Viestirastilla pääsi kokeilemaan radioita LV241 ja LV141 ja vanhempaa viestitystekniikkaa edusti SANLA M/90.

Päivän nostalgisena ohjelmahui-pennuksena oli vauhdikas ja odotettu Perinnevaljakon asemaanajonäytös. Toisessa toimintänäytöksessä pääroolissa oli sotakoira ohjaajineen

Porilaishenki kulkee mukana heitinmiehen uudella uralla

Teksti ja kuva: Olli Alho

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri avasi 1.1.2018 Turun ja Niinisalon rinnalle kolmannen koulutuspaikan Säskylään, jonka koulutuspäällikkönä toimii monille porilaisille tuttu kapteeni (evp.) **Teijo Heinonen**.

Miehen pitkä porilaisura alkoi 1.2.1984, kun Heinonen tuli va-ker-santiksi Kranaatinheitinkomppaniaan. Mies ja yksikkö sopivat hyvin toisilleen ja heitinmies palveli KRH-komppaniassa syyskuuhun 2002 asti.

Työuransa toisen puoliskon Hei-nonen ahkeroi esikuntatyössä keskittyen erityisesti koulutustehtäviin. Perusyksikössä hankittu kattava käytännön koulutuskokemus antoi vahvaa pohjaa esikuntatehtäviin, jotka painottuivat koulutuksen suunnitteluun ja kehittämiseen. Heinonen aloitti prikaatin esikunnassa Koulutusosastolla syksyllä 2002, tehtävänään varusmieskoulu-tuksen suunnittelu. 2006 keväällä Heinonen rekrytoitiin EUBG:n Suojaus-komppanian vääpeliksi. Tämän jälkeen Heinonen jatkoi Kriisinhallintakeskuk-

sen esikunnassa syksyyn 2009. Sitten oli aika palata prikaatin esikuntaan. Uran viimeisenä tehtävänä oli palkatun henkilökunnan osaamisen kehittäminen ja Heinonen siirtyi reserviin 1.1.2016.

Suunnitelmissa ei alun alkaen ollut jatkaa maanpuolustustyötä Puolustusvoimissa tehdyn pitkän uran jälkeen, mutta keskustelu RUK:sta viikonloppulomille päässeän jälkikasvun kanssa alkoi tuoda Heinosta toisiin ajatuksiin.

– Juttelin poikani kanssa, joka totesi, että olisi sääli jättää jakamatta eteenpäin uran aikana hankittua osaamista ja kokemusta, Heinonen taustoittaa.

Ajatus kypsyi ja asia tuli myöhemmin puheeksi vanhan porilaistutun, MPK Lounais-Suomen piiripäällikkö **Markku Laineen**, kanssa, joka tarjosi mahdollisuutta tulla seuraamaan MPK:n reserviläisten toteuttaman Riit-ta 2017 -harjoituksen valmisteluviikonloppua. Ensivaikutelmat suunnitelmalisesta ja ammattimaisesta toiminnasta innostivat eteenpäin ja Heinonen päätyi aloittamaan tehtävän koulutuspäällik-

könä MPK Lounais-Suomessa 1.4.2017. Ensimmäinen vuosi meni toimintaan perehtymisessä, jossa läheisenä MPK-mentorina toimi koulutuspäällikkö **Kimmo Iljin**.

Vuoden alusta lähtien Hei-nonen on toiminut Säskylän koulutuspaikan koulutuspäällikkönä ja näin varusmiesten ja henkilökunnan lisäksi myös reserviläiset pääsevät hyödyntämään vuosikymmenten kokemusta. MPK:n koulutus on vahvassa iskussa ja harjoituksia on tänä vuonna paljon. Aika näyttää, tuoko tulevaisuus tullessaan myös uusia työ-kavereita Säskylän koulutuspaikalle.

– Tutussa miljöössä on luontevaa työskennellä ja suunnitella harjoituksia ja kursseja. Osaavien ja vapaaehtoisten reserviläisten vahva motivaatio tekemiseen antaa samalla virtaa myös itselle, Heinonen päättää.

Näyttää taas kerran vahvasti siltä, että sanonta ”kerran porilainen – aina porilainen”, pitää paikkansa.

MEHILÄINEN
AUTTAA - HOITAA - HUOLEHTII

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja
hyvinvointi
asuvat **meillä**

Kankaanpään kaupunki
www.kankaanpaa.fi

**NYT
RAHAA
OSTOISTA
ENTISTÄ
HELPOMMIN.**

Alensimme pysyvästi
Satakunnan Osuuskaupan bonusrajoja.
Tarkista uudet bonusrajasi:
s-kanava.fi/satakunta

SATAKUNTA
Satakunnan Osuuskauppa

Erityisosaamista sotilaslakiasioissa.

ASIANAJOTOIMISTO LINDELL OY

Brahenkatu 9 A 9, 20100 Turku Puh. (02) 251 1004
toimisto@asianajotoimistolindell.fi

Lem Kem

Valoa ja puhtautta

Ilmari Lehto 0400-467 945

**Liity Killan
jäseneksi!**

Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/Jäsenhakemus

Porin prikaatin kiltä ry.

MERIKARVIA

Kummallisen kodikas

Turun Porilaiskonsertilla ennätysyleisö – paikalla lähes viisisataa kuulijaa

Teksti ja kuvat:
Tuula Rahkonen
Porin prikaatin killan
Turun alueosasto
puheenjohtaja

Turun Tuomaanpuistossa järjestetty tämän vuotinen Porilaiskonsertti toi paikalle lähes viisisataa kuulijaa, mikä on kaikkien aikojen ennätysyleisö. Musiikista vastasi Laivaston soittokunta musiikkikomentajakapteeni **Jarkko Aaltosen** johdolla. Puolustusvoimien juhluvuoden kunniaksi Laivaston soittokunta esiintyi konsertissa täydellä kokoonpanollaan. Laivaston soittokunta ilahdutti kuulijoita monipuolisella ohjelmalla. Ilta sai vauhdikkaan alun "Merimies on eri mies" -sikermän kautta.

Paikalla olivat totuttuun tapaan myös Turun sotilaskotiyhdistyksen vihreät sisaret, ja tarjolla oli kahvia sekä tuoreita munkkeja.

Paikalla oli myös Porin prikaatin komentaja

Heinäkuussa Porin prikaatin komentoonsa ottaneella eversti **Mika Kalliomaalla** oli ilo lausua tilaisuuden tervetuliaissanat sekä toivottaa runsaslukuinen yleisö tervetulleeksi aurinkoiseen Tuomaanpuistoon. Puheensa alkusi hän esitti kiitokset Porin prikaatin killan Turun alueosastolle tilaisuuden järjestämisestä ja Laivaston soittokunnalle jo etukäteen musiikkinautinnosta jota illan aikana tullaan kuulemaan.

Eversti Kalliomaa korosti puheessaan puistokonsertin paikan olevan symbolisesti merkittävä tilaisuudelle.

Tuomaanpuiston Kaksi rumpalipoi-
kaa muistuttaa meitä sotilasmusiikin
alkujuurista. Tiedetään, että jo ennen

ajanlaskumme alkua rumpuja käytettiin tahdittamaan joukkoja taistelussa, luomaan pelotonta taisteluhenkeä ja pelottamaan vihollista. Historia tietää myös, että Ottomaanit olivat ehkä ensimmäisiä, jotka perustivat 1200-luvulla soittokuntia tehostamaan edellistä. Toki suomalaisessa sotilaskulttuurissa on koko sen olemassaoloajan ollut soittokunnilla keskeinen merkitys, puhuja sanoi.

Kalliomaa jatkoi, että toisaalta paikka muistuttaa meitä Porin prikaatin juurista. Ruotsin kuningas perusti 16.2.1626 Kuninkaallisen Porin Jalkaväkirykmentin. Rykmentin kotipaikka oli koko itsenäisyytemme ajan Turussa Heikkilän kasarmi ja tämä Turun kasarmi. Nimi muutettiin 1957 Porin prikaa-

*Porilaiskonsertti täytti laajan alueen sen mahtavan porilaisspata-
saan alapuolella. Aina tyylikäs
ja taitava Laivaston soittokunta
oli liikkeellä suurella soittaja-
joukolla.*

tiksi ja niihin aikoihin Turun kasvaessa sille katsottiin varuskunnalle uusi paikka Säkylän Huovinteeltä.

Puhuja korosti myös Prikaatin ja sen vastualueen eri toimijoiden välisen yhteiselon olevan prikaatille erityisen tärkeää. Tästä erinomaisena esimerkkinä hänen mielestään toimii Prikaatin ja killan välinen yhteistyö. Prikaati ei pääty varuskunnan portille, olemme osa yhteiskuntaa, totesi Kalliomaa ja toivotti puheensa lopuksi kaikille antoisaa konserttia.

Puistokonsertti kokoaa yhteen porilaisia kautta maakuntien

Ajatus puistokonsertista syntyi vuosituhannen vaihteessa kun silloinen pääkillan puheenjohtaja **Mauno Harju** ja Turun alueosaston puheenjohtaja **Osmo Suominen** katselivat Tuomaanpuiston komeaa porilaispatsasta ja saivat ajatuksen, että Turussa voitaisiin pitää kesäinen tilaisuus, joka kokoaa yhteen porilaisia kautta maakuntien sekä myös turkulaisia muiden kiltujen jäseniä ja tietysti myös sotiemme veteraaneja.

Ajatusta vei voimallisesti vastateenpäin vuonna 2011 pääkillan puheenjohtajan tehtävässä aloittanut Timo Mäki. Ensimmäinen Porilaiskonsertti järjestettiin Tuomaanpuistossa 3.8.2011, Mäen itse toimiessa konsertin puuhamiehenä. Ilta oli tuolloinkin kaunis ja paikalla oli noin 250 kuulijaa. Konsertissa esiintyi kersantti Tommi Isokiven johtama Laivaston soittokunnan puhallinkvintetti, ja soitto oli todella upeaa, muistelee **Timo Mäki** tätä ensimmäistä konserttia. "Konsertti oli suuri menestys. Suuri kiitos siitä kuitenkin kuuluu Osmo Suomiselle". Timo Mäki kertoo, että yleisön joukossa oli silloinkin juuri noihin aikoihin Porin prikaatin komentajana aloittanut **Juha Pyykönen** vaimonsa Maaritin kanssa, mutta konsertin tervetulosanat oli uskottu everstiluutnantti evp **Tapani Santalahden** tehtäväksi.

Tämän jälkeen puistokonsertteja on järjestetty vuosittain, ja vain yhden kerran sateen yllättäessä konsertti on jouduttu peruuttamaan. Konsertit ovat olleet kaikille avoimia eikä pääsymaksuja ole kerätty. Vuosien varrella konserteissa ovat esiintyneet Satakunnan Sotilassoittokunta, Turun Metsänkävijäin Soittokunta ja tietenkin eniten

Rouva Katri Kalliomaa ja prikaatin komentaja eversti Mika Kalliomaa ennen puistokonsertin alkua Laivaston soittokuntaa johtaneen musiikkikomentajakapteeni Jarkko Aaltosen seurassa.

kuulijoita on ilahduttanut musiikillaan Laivaston soittokunta.

Kiitokset Porin prikaatin killan Turun alueosaston hallituksen jäsenille, Loimaan alueosaston järjestyksenvalvoja-ryhmälle sekä upealle Laivaston soittokunnalle ja hienolle yleisölle, ja tapaamisiin jälleen ensi vuonna Tuomaanpuiston historiallisessa ympäristössä.

Porilaiskillan kuusi vuosikymmentä

Ajatus Porin Rykmentin – Porin Prikaatin Killan (nykyisin Porin prikaatin kilta) perustamisesta juontaa sotia edeltäneelle ajalle, jolloin rykmentin upseerit olivat jo omassa kerhotoiminnassaan vaalineet joukon historiaa ja perinteitä. Myös silloiset aliupseerit tunsivat samaa yhteenkuuluvuutta joukko-osastoonsa ja sen rikkaaseen historiaan.

Kosketus varusmiespalveluksensa suorittaneisiin miehiin kuitenkin puuttui. Perustettavan killan tarkoituksena oli korjata tämä puute. Näin Porin Rykmentin – Porin Prikaatin Killasta tuli yhdysside sotilasarvoon katsomatta niiden kesken, jotka eri vaiheissa ovat palvelleet Porin prikaatissa tai sen edeltäjäjoukko-osastoissa.

Killan perustamispöytäkirja allekirjoitettiin 15.2.1959 Turun Varuskunnan Upseerikerholla. Tapahtuman todeksi

vahvisti 71 henkilöä, jotka allekirjoittivat perustavan kokouksen nimikirjan.

Killan jäsenmäärä kehittyi ripeästi. Ensimmäisen toimintavuoden päätteeksi jäseniä oli noin 200 ja kymmenen vuoden kuluttua jo vajaa tuhat. Tällä hetkellä kiltalaisia on noin 1500. Toiminnan laajentuessa kiltaan muodostettiin useita alueosastoja. Turun alueosaston toiminta käynnistyi vuonna 1982. Turku on tällä hetkellä alueosastoista suurin ja virein.

Kilta oli aktiivisesti mukana hankittaessa ensimmäistä Porilaispatsasta Turkuun. Se pystytettiin Turun kasarmin puistoon 1966 prikaatin muuttaessa tuona vuonna lopullisesti Säkylään. Kiltaveljien mittavan työn ja monien lahjoitusten turvin 7.8. mainittuna vuonna paljastettu monumentti muistuttaa jälkipolvia siitä, että porilaiset olivat saaneet sotaoppinsa juuri näillä tantereilla. Lehtitietojen mukaan ainakin 20 000 turkulaista seurasi paljastuspäivänä pidettyä paraattia ja ohimarssia.

Toinen marssivia rumpalipoikia esittävä patsas paljastettiin Huovinteelle johtavan Porilaistien varteen neljännesvuosisata myöhemmin, kun Säkylän varuskunnan 25-vuotisjuhlaa vietettiin elokuussa 1988. Sittenkin tästä patsaasta on saatu kopio myös liikenneympyrään seututielle 204 Säkylän keskustan risteykseen.

Täydennysistutus päätökseen Ruissalossa

Teksti ja kuvat:
Tuula Rahkonen

Keväällä 1970 vietettyjen "Porilaispäivien" yhteydessä istutettiin Porin Rykmentin Turussa oloajan muistoksi Turun Ruissalon Honkapirtin maastoon noin hehtaarin suuruinen tammimetsikkö. Porin Rykmentin "perillinen", Porin prikaati siirtyi Turusta Säkylän Huovinrinteelle vuosina 1963 – 1966.

Killan hallituksen entisen jäsenen, kauppaneuvos **Arto Arvosen** aloitteesta ja killan hallituksen päätöksen mukaisesti aloitettiin keväällä 2009 tämän Ruissalon tammimetsikön täydennysistutus. Näitä täydennysistuksia on tehty vuosittain syksyisin, yleensä lokakuussa, ja metsikköön on istutettu aina kuusi uutta tamentainta kerrallaan, yksi kutakin alueosastoa kohti. Nämä Turun alueosaston järjestämät tilaisuudet ovat olleet kaikille kiltalaisille avoimia ja niiden suosioon on oleellisesti vaikuttanut kulloinenkin säätila.

Tämän historiallisen, lähes viisikymmentä vuotta sitten istutetun tammimetsikön toistaiseksi viimeinen täydennysistutus suoritettiin lauantaina 13. lokakuuta, kun "porilaiset" jälleen kokoontuivat Ruissaloon ja maahan pantiin loput 12 tammen tainta. Tapahtumalla haluttiin myös kunnioittaa killan alkanutta 60-vuotisjuhlavuotta.

Tässä killan historian näkökulmasta merkittävässä tapahtumassa paikalla olivat muun muassa Porin prikaatin nykyinen komentaja eversti **Mika Kalliomaa**, prikaatin entinen komentaja prikaatikenraali **Olli Nepponen**, valtuuskunnan puheenjohtaja **Tapani Mikola** ja pääkillan puheenjohtaja **Markku Heinonen** sekä parisen kymmentä killan jäsentä ja aktiivi toimijaa. Tapahtuman tunnelma on rento ja lämminhenkinen, osansa asiassa oli myös syksyn ruska-ajan kauneudella. Ruissalon Porilaismetsikön suojassa pystyi aistimaan historian havinaa. Erityisen hienoa oli todeta se, että paikalle oli saapunut myös killan kunniapuheenjohtaja **Mauno Harju**. Hän oli läsnä istutuksessa myös vuonna 1970.

Tammien istutuksen jälkeen kiltta tarjosi talkooväelle Honkapirtissä maittavan hernekeittolounaan pannukakun ja kahvin kera. Tapahtuman järjesti edellisten vuosien tapaan Porin Prikaatin Killan Turun alueosasto, **Raimo Salon** toimiessa tuttuun tapaan puuhamiehenä ja vastaten tapahtuman käytännön järjestelyistä.

Pääkuva: Porin prikaatin nykyinen komentaja ev Mika Kalliomaa ja entinen komentaja Olli Nepponen istutuspuuhissa.

Vasemmalla: Killan kunniapuheenjohtaja Mauno Harju, killan edellinen puheenjohtaja Timo Mäki ja Turun alueosaston Raimo Salo.

Apetit

Kasvisten ykkönen

KUN ET TAHDO
PANKILTASI
KOHTELUA VAAN
PALVELUA

Huittisten
Säästöpankki

  #tahdoenemmän

Vääpelikerho

Teksti ja kuvat: Kari Nummiila

Vääpelikerhon joukkoa Hattulan Panssarimuseossa. Taustalla näkyvät kuuluisat saksalaiset Sturm -rynnäkötykit, joita käytettiin myös panssarivaunuina, joiden torni ei kääntynyt.

Loimaan seutukunnan vääpelikerho perustettiin vuonna 1995, kun jo edesmennyt reserviläisaktiivi Matti Niemen luona oli koolla reserviläisiä. Illan isäntä heitti idean kerhosta, joka sitten toteutuikin. Se oli ainakin periaatteessa vähäinen mielenilmaisu sitä kohtaan, että vähän aiemmin Reservialupseerien liitto (perustettu 1955) oli muutettu reserviläisliitoksi eli avoimeksi maanpuolustusjärjestöksi.

Reserviläisliiton perusjäsenkunnasta on 61 % reservin aliupseereita, 26 % miehistön jäseniä, 10 % asevelvollisuutta suorittamattomia ja kokonaisjäsenmäärästä (noin 36 000) on 4 % naisia. Neuvostoliiton johtama Valvontakomissio halusi heikentää Suomen maanpuolustuskäytännön ja vaati lakkautamaan maanpuolustusjärjestöjä, joista suojeluskuntien lakkautus oli erityisen paha isku.

Reservialupseerit olivat Jatkosodan "melskeiden" jälkeen huolestuneita kansan maanpuolustustahdosta sekä tietysti reserviläisten kenttäkelpoisuuden tilasta; eiväthän vähäiset

kertausharjoitukset riittäneet yhtään mihinkään ajatellen sitä valtavaa, säännöllistä sotilaallista harjoitusta, jota suojeluskunnat vetivät kautta maan!

Todettakoon suojeluskunnan (sk) tehokkuudesta yksi esimerkki Loimaalta Metsämaan suojeluskunnasta: Lauri Mölsä oli mukana sk:n ampumaharjoituksissakin jo 13-vuotiaasta alkaen. Kun lähti Talvisotaan, hänellä oli itsellään mukana kaikki omat tarpeelliset rensselit, myös kotona säilytettävää kivääriä myöten sekä repussa 500 omaa patruunaa.

Tätä voisi aika hyvin verrata Ruotsissa Talvisodan aikana perustetun Hemvärnetin (Kodinturva/paikallispuolustus) silloisiin ja nykyisiin sotilaisiin, joilla on kotinurkilla valmiina joukkueajoneuvotkin. Tietävästi Hemvärnetin vahvuus on 37 000 reserviläistä 66 pataljoonassa. Asiaan sitoutuneet ovat kertausharjoituksissa vuosittain 4 – 12 vuorokautta. Myös Virossa (Kaitseliit) ja muissa Pohjoismaissa Suomea lukuun ottamatta toimivat Hemvärnet ja lottajärjestöt. Mallia on otettu Suomesta!

Maanpuolustushengen kohottamista ja retkeilyä

Vääpelikerhon puheenjohtajana toimii loimaalainen Simo Saarikallio sekä sihteerinä/rahastonhoitajana Eino Järvinen. Kerho liittyi Porin prikaatin killan alaosastoksi vuonna 2000. Vääpelikerhossa on nykyisin runsaat 70 jäsentä, joilla on vähintään reservin vääpelin/pursimiehen arvo. Jäseniä on Loimaan lähialueilta Varsinais-Suomesta, Hämeestä ja Satakunnasta. Paria poikkeusta lukuun ottamatta mukana ei ole entistä puolustusvoimien kanta-henkilökuntaa. Erityisenä tarkoitukse- na vääpelikerholla ja sen jäsenillä on enentää maanpuolustushenkeä. Kokoukset ja yhdessäolo sekä erityisesti retket ovat tärkeä osa toimintaa. Usein on tutustuttu juuri Puolustusvoimiin ja maanpuolustuksellisiin kohteisiin Etelä-Suomessa.

Sakon asetehdas on Euroopan suurin

Tuorein retki tehtiin syyskuussa Sakon asetehdalle Riihimäelle. Sako-nimen taustalla on suojeluskuntajärjestö.

Vuonna 1919 aloitti Suojeluskuntien yliesikunta lähinnä asekorjauksella. V. 1921 tuli sitten Suojeluskuntien ase- ja konepaja OY:stä; tämän linjan asetuotannolla on siis jo vähän vaille sadan vuoden historia. Sen legendaarisia tuotteita ovat mm. Pystykorva, Ukko-Pekka ja Lottakivääri.

Valvontakomissio teki lopun suojeluskunnista Jatkosodan jälkeen. Sakon omistajaksi tuli Suomen punainen risti, jolle tehdas ehdittiin lahjoittaa, ennen kuin se olisi joutunut Neuvostoliiton omistukseen. SPR valmisti tehtaassa mm. leluja, WC-kansia tai huulipuikon kansia! Sako palasi leipälajiinsa vuonna 1952.

Eri omistajavaihdosten jälkeen nykyomistaja on italialainen asealan suur-yritys Beretta, jonka käsissä Sakosta on tullut Euroopan suurin kivääritehdas; vuosituotanto reilusti yli 100 000 kivääriä, päivittäin noin 600 kivääriä. Sako on ollut, on ja tulee ilmeisesti olemaan kova brändi jatkossakin – vai mitä sanotte; tuotannosta menee 98 % vientiin, eniten Yhdysvaltoihin, Kanadaan ja Australiaan.

Jenkit tunnistavat ja tunnustavat laadun

Sakon laadusta kertoo aivan erityisesti mm. se, että Yhdysvaltain todella vaikutusvaltainen asejärjestö NRA (National Rifle Association) on konservatiivisuudestaan huolimatta valinnut jo kaksi kertaa Sako-kiväärin vuoden aseeksi! Jenkeillähän on isoja kivääritehtaita itselläänkin.

Tuotemerkit ovat Sako ja Tikka, joita markkinoidaan eri brändeinä. Sako on tehtaan ykkösmerkki. Asevalmistus on kotimaista työtä puutukkeja lukuun ottamatta. Tukeissa ollaan siirtymässä keinomateriaaleihin, sillä ne eivät "elä" kuten puu. Roboteilla on aivan poikkeuksellisen suuri merkitys aseiden metalliosien työstämisessä.

Metsästysaseet ovat tärkeä tuoter ryhmä, mutta niillä ammutaan ihan vaan tarkkuuttakin. Tikka TX3 TAC A! kivääri on tästä huippuesimerkki. Se on ns. tactical –ase, jonka ulkonäkö viittaa sotilaallisiin tarkoituksiin ja aseiden räätälöintimahdollisuuteen asiakkaan toiveiden mukaan.

Sako teki aikanaan Puolustusvoimille (PV) rynnäkkökivääreitä. Puolustusvoimille toimitetaan yhä suurikaliperisia TRG-tarkkuuskivääreitä lisävarusteineen.

Panssarimuseossa paljon näkemistä

Sakon jälkeen tutustuttiin panssari-miesten valtavaan aikaansaannokseen Panssarimuseoon Hattulassa. Kokoelma on erittäin kattava PV:ssä kautta historian. Joukossa on sellaisiakin harvinaisuuksia, joita ei enää muualta löydy. Yksi tärkeä ase kesän 1944 torjuntataisteluissa oli saksalainen, tela-alustainen Sturm –rynnäkkötykki. Siinä ei ollut kääntyvää tornia. Se toimi jalkaväen tukena hyökkäyksessä.

Näytteillä on myös kuuluisia T72 –panssarivaunuja, jotka ostettiin Itä-Saksan kansanarmeijan jäljiltä tarpeet-

tomiksi käyneinä. Asialla oli puolustusministeri Elisabeth Rehn. Tarpeettomia ne olivat täälläkin ja päätyivät romukauppaan.

Suuri PORILAINEN, "Puujalka" -Laakso

Paluumatkalla poikettiin Rengon hautausmaalla, jossa on Mannerheim-ristin ritarin, jääkärieverstiluutnantti Viljo Laakson viimeinen leposija. Laakso toimi Loimaan seudun miesten pataljoonankomentajana niin talvi- kuin jatkosodassakin haavoittumiseensa saakka: hän astui jalkaväkimiinaan elokuussa 1941 ja siirtyi koulutuskeskukseen, mutta osallistui taas Lapin sotaan. Hän toimi ennen sotia Porin Rykmentissä komppanianpäällikkönä ja välillä siviilissäkin mylly-yrittäjänä Mellilässä. Laakso toimi ennen sotia ajoittain suojeluskuntien paikallis-päällikkönä. Loimaalaiset pystyttivät Laakson hautamuistomerkin, jossa on reliefinä hänen kasvokuvansa.

On tunnettua, että Laakso saavutti alaistensa jakamattoman ihailun ja esimiestensä luottamuksen. Hän kulki usein hyökkäyksessä karkiosiansa mukana. Tämä tyyli johti toisaalta siihen, että hän menetti toisen jalkansa polvea myöden; tästä hänen lempinimensä "Puujalka" -Laakso. Vieraat eivät tätä huomanneet hänen käynnistään, jos eivät muutoin asiaa tunteneet. Hän menehtyi vain 55-vuotiaana periaatteessa vähäpätöiseen sairauteen, kun lääkäri teki väärän diagnoosin.

Väpelikerhon joukko poikkesi kanta-Hämeen matkallaan Rengon hautausmaalla, josta löytyy yhden tunnetuimman PORILAISEN viimeinen leposija: jääkärieverstiluutnantti, Mannerheim -ristin ritari Viljo "Puujalka" Laakson hautamuistomerkki.

Uusia muotoja kiltatoiminnassa

Teksti: Timo Honkala, reservin vääpeli, kaupunkineuvos

Kuva: Kari Nummila

Tämä kuva on kesältä 2018 Porin prikaatin Suojelukomppanian edestä. PstK/65 ryhmyrit, kokelaat ja ystävät ovat koolla useita kertoja vuodessa: Tapio Tuominen (vas) kapt. Karri Kinisjärvi, Kalevi Tuominen, Tapani Mikola (killan valtuuskunnan pj.), Timo Honkala, Arto Arvonen, Kari Savola, Heikki vihersalo, Kari Suvanto ja Jouko Strander

Palvelin asevelvollisena Porin Prikaatin panssarintorjuntakomppaniassa Turussa vv. 1965-66. Tiiviin alokasajan jälkeen osa porukasta komennettiin aliupseerikouluun Säskylän Huovrinrinteeseen uudelle kasarmialueelle. Turkuun verrattuna siellä oli laajat metsäalueet Paloaukeineen, missä oli hyvä kouluttaa pst-miehiä niin kevyen- kuin raskaankin singon kanton, aseisiin menoon ja ammuntaan sekä ryhmänjohtajan tehtäviin. Tiiviin koulutusjakson jälkeen pieni osa porukasta komennettiin reserviupseerikouluun, mutta pääosa joukosta, minä mukaan lukien, palasi Pst-komppaniaan ryhmänjohtajien tehtäviin kantahenkilökunnan avuksi kouluttamaan alokkaita. Tämä ryhmänjohtaja-aika, n. puolet varusmiesajasta, oli mielestäni antoisaa aikaa niin ihmisten johtamisen kuin

erilaisten harjoitustoimintojen junailujen kannalta. Ja piukat sotaharjoitukset mm talvella -66 n 40-asteen pakkasessa, hitsasivat ryhmyrit kiinteäksi, toisiinsa luottaviksi ja keskenään hyvin toimeentulevaksi porukaksi.

Mutta "intti" loppuu aikanaan ja hyvä porukkamme hajaantui siviili-maailmaan perustamaan perheitä ja tekemään työuraa. Kenellekään ei siinä siviiliin lähdön innossa tullut mieleen, että olisimme sopineet myöhemmästä tapaamisesta vaikkapa muutaman vuoden päästä luokkakokousten tapaan. Vuosikymmenten varrella tuli kylläkin mieleen monta kertaa mainio ryhmyriporukkamme. Sen porukan kanssa olisi pärjännyt vaikka tosipaikeissa.

Jäätyäni eläkkeelle päätin ruveta ryhmyrikaveri Kari Anttalaisen kanssa keräämään joukot kokoon "vielä kerran", armeijasta siviiliin pääsyt

40-vuotistapahtuman merkeissä. Olin sattumalta kerännyt siviiliin pääsyä edeltävänä iltana kaikkien ryhmyrikaverien nimet ja osoitteet. Osoitteet olivat tietysti vanhentuneet, mutta nyt oli apuna väestörekisteritiedot ja puhelinhakutiedot, joiden avulla itse asiassa verrattain helposti löydettiin porukan yhteystiedot, kuolleita ja ulkomaille muuttaneita lukuun ottamatta. Niinpä 20.5.2006 seisojia 11 entistä ryhmyriä kuudestatoista sekä kouluttajamme Koskinen Turun Kasarmin Porilaispatsaalle kerääntyneenä. Tukat olivat harmaantuneet, jos sitä nyt yleensä vielä oli, ja vatsat pulskistuneet, mutta muuttuneen kuoren alta paljastui hetken tarkkailun jälkeen tutut piirteet ja ääni.

Yhdessä sitten kierrettiin 1970-luvun alussa lopetetun kasarmialueen jäljellä olevat rakennukset ja lopuksi

mentiin entisessä "sotkurakennuksessa" toimivan tilausravintolaan syömään ja saunaosastoon saunomaan. Ja ei liene vaikeata arvata, että hauskaa oli. Porukka oli entisensä. Niinpä päätettiin kokoontua vuoden päästä uudelleen. Ja nyt älyttiin sopia kokoonkutsujat ja kerättiin porukalta myös sähköpostitiedot. Näin yhteydenpito oli helppoa ja maksutonta. Kokoontuminen sijoitettiin Killan vuosikokouksen yhteyteen toukokuussa Säkylän Huovinrinteelle, vaikka aluksi moni ei kyllä ollut edes Killan jäsen. Ja edellisenä iltana vietettiin veljesiltaa lähialuen lomakylän majoituksessa saunoen, syöden ja muistellen inttiajan kommelluksia. Ja niitähän riitti.

Kun armeija-aikainen hyvä rehti ryhmähenki oli edelleen tallella, niin kokoontumisia päätettiin jatkaa vuosittain Killan vuosikokoukseen liittyen. Sen yhteyteen kehiteltiin myös omaa maanpuolustushenkistä ja muuta kiinnostavaa ohjelmaa ryhmän jäsenten kontaktiverkostojen avulla. Tässä vaiheessa myös inttiaikainen kokelaamme, nyt Killan hallituksen jäsen ja reservin majuri **Arto Arvonen** pyydettiin mukaan toimintaan ns. "yhteysupseerin" nimikkeellä. Näin meillä oli hyvä

yhteys Kiltaan. Myöhemmin päätettiin pyytää myös muut kantahenkilöstökouluttajat niin komppaniasta kuin aliupseerikoulusta mukaan kokoontumisiimme. Tämä monipuolisti ja avarsi keskusteluja.

Keväisten kokousten lisäksi on ruvettu kokoontumaan myös syksyllä reippaan ulkoilun ja saunonnan merkeissä. Viimeisimpänä tapaamismuotona ovat olleet kevättalviset muutaman päivän hiihdot Porsaanharjun maiseissa nimellä "Raasin sotaharjoitusten muistohiihto". Tosin pakkaset ovat nyt jääneet muutamiin asteisiin, onneksi!

Keväällä 2016 vietimme armeijasta siviiliin pääsyn 50-vuotistapaamista. Ryhmyrien ja kouluttajien lisäksi tähän tilaisuuteen, joka pidettiin Sirkkalan Kasarmin upseerikerholla, oli kutsuttu myös varusmiesporukkamme kokelaat eli upseerit. Tilaisuudessa julkistettiin myös kirjoittamani kirja ARMEIJAN HARMAISSA TURUSSA JA SÄKYLÄSÄ, Muisteluita armeija-ajalta PorPr Pstk ryhmyrinä vv. 1965-66. Kirjassa on käyty läpi positiivisessa hengessä koko armeija-aika erilaisine vaiheineen ja kommelluksineen. Lisäksi kirjassa on kuvailtu kymmenen vuoden aikana vietetyt yhteiset "ryhmyritapaamiset".

Ja tuossa tilaisuudessa päätettiin, että porukka jatkaa tapaamisia niin kauan kuin jalka nousee, vaikka sairaudet ja kuolemantapaukset ovat luonnollisesti verottaneet osanottajien määrää.

Mielestäni kuvaamani ryhmyritapaamiset, "ryhmyrien luokkakokoukset", ovat eräs tapa jatkaa armeija-aikana syntyneiden hyvien ihmissuhteiden ja hyvän ryhmähengen ylläpitoa maanpuolustushengessä. Sen avulla saadaan kiltatoimintaan mukaan paljon sellaisia henkilöitä, jotka muuten jäisivät sen ulottumattomiin. Tällaiset armeijan jälkeiset tapaamiset eivät sovellu vain ryhmänjohtajille, vaan myös monille muille komppanioissa nykyään syntyville erityisryhmille, joille muodostuu kiinteä ryhmähenki varusmiespalveluksen aikana. Erityisesti kantahenkilökunta voisi edistää asiaa tuomalla varusmiehille siviiliin siirtymisvaiheessa esiin tällainen kokoontumisajatus. Myös killan puolelta tällaisen vaihtoehtoisen tapaamismuodon esille tuonti palvelisi jäsenmäärän kasvattamista ja siten toiminnan jatkumista entistä laajempaan.

Aseveljeys ei katoa! Teksti: Kari Nummila

Kunnioitetut sotaveteraanimme sen tietävät; kovissa sodan koetelemuksissa syntynyt aseveljeys ei milloinkaan!

Vankka aseveljeys voi syntyä nykyisinkin varusmiesaikana – varsinkin silloin, kun palvellaan laajemman koulutuksen takia liki yhden vuoden verran – esimerkkeinä reserviupseerit tai reservialiupseerit.

Todettakoon tässä, että Suomessa toimi vuosina 1940 – 1944 Suomen aseveljien liitto, jossa oli 200 000 miesjäsentä ja 40 000 naisjäsentä! Se avusti sotainvalideja, kaatuneiden omaisia ja siirtoväkeä lahjoittaen 4600 pientilaa ja käyttäen avustuksiin nykyrahassa 15 milj. euroa. Ääriivasemmiston hallitsema Valpo (Valtiollinen poliisi) ja Neuvostoliiton dominoima valvontakomissio pakottivat lopettamaan tärkeän avustustyön tekijän muka fasistisena järjestönä.

Tästä on Porin prikaatissa ja Porin prikaatin killassa kerrassaan mainio esimerkki vuoden 1965 heinäkuussa palvelukseen astuneet, tulevat ryhmänjohtajat prikaatin Panssarintorjuntakomppaniasta.

Silloin palveltiin kymmenen kuukautta, kun voimassa oli yhden kuukauden säästöloma palveluksen alusta. Silloinhan asepalvelus alkoi joko helmi-, -kesä- tai lokakuussa. Normaalit palvelusajat olivat 11 tai 8 kuukautta.

Kymmenessäkin kuukaudessa siis syvä aseveljeys syntyi niin, PstK/65/2:n ryhmyrien aseveljeys voi kokea uudelleensyntymisen 50 vuoden päästä armeija-ajasta! Itsekin kuuluin tuohon heinäkuun saapumiserään. Kuuluin 1. kuninkaalliseen kiväärikomppaniaan, niin kuin sitä silloin kutsuimme vähän ylpäänäkin – eikä aiheetta! Komppaniamme sijaitivat aivan vastakkain Turun kasarmilla.

Itse lähdin melkein heti aliupseerikoulun jälkeen "Kekkonen henkivartio-komppaniaan" eli Kaartin pataljoonan 1. komppaniaan, joka oli sijoitettu Kaatanokan Merikasarmiin.

Kiltatyö kuuluu omalla tavallaan aseveljeyteen. Kuulun kyllä Kaartin kiltaan, joka on perustettu v. 1952. Suomen Kaarti oli Suomen sotaväen viimeinen joukko-osasto, kun Venäjä II sortokaudella lakkautti viimeisenkin suomalaisen joukko-osaston. Kaartin Pataljoona perustettiin uudelleen v. 1956. Kaartin Pataljoona ja Uudenmaan Jääkäripataljoona yhdistettiin Kaartin Jääkäriyrykmentiksi, johon kuuluvat nykyään myös Kaartin soittokunta, Puolustusvoimien urheilukoulu ja Uudenmaan aluetoimisto. Se toimii Santa-haminassa.

ELETÄÄN PORILAISHENGESSÄ!

Porin prikaatin sloganin luoja:

"Riennän eteenpäin, koska minua vaativat siihen KUNNIA, VELVOLLISUUS JA TAHTO"

Teksti: Kari Nummila

Jokaiselle meille Porilaisella on ollut, on ja tulee aina olemaankin tuttu tämä oma tunnuslauseemme ja ryhdikäs mottomme "Kunnia, velvollisuus ja tahto"!

Mottomme historia periytyy YLI 200 vuoden takaa vuodelta 1808, jolloin sen lausui julki Suomen sodan (1808 – 1809) aikainen, vuonna 1626 Kustaa II Adolfin perustaman Kuninkaallisen Porin Rykmentin fanjunkkari eli lipunkantaja, vänrikki Carl Gustaf Polviander.

Kuva: Simo Nummi

Lipunkantajan posti oli ennen aikaan omassa joukko-osastossaan aivan erityisen tärkeä tehtävä, johon nimetyltä vaadittiin niin henkistä kanttia kuin näyttävää fyysistäkin olemusta. Polvianderin kerrotaan täyttäneen vaatimukset, sillä lujan luonteen ohella hän oli ryhdikäs ja pitkä mies, 188 cm. Polviander oli syntynyt vuonna 1788 Mouhijärvellä ja kuoli vuonna 1876 Kurussa, joka kuuluu nykyään Ylöjärven kuntaan.

Kerrotaan, että joukko-osastossaan erityisen tärkeätä kunniatehtävää suorittanut Polviander oli herättänyt aseveljiensä taholla suurta kunnioitusta taistelukentän rajussa menossa. Joku oli kysymyksen luonteisesti ja kunnioittavasti hämmästellyt aseveljiensä ja rykmentin lipunkantajan urheutta ja jaksamista Suomen sodan vaikeina aikoina. Kysymykseen tuli siis yli kaikkien aikain kantava ja aina ajankohtainen vastaus, johon suomalaisella soturilla ja maanpuolustajalla tulee olla valmius erityisesti kriisiaikoina!

Entiselle Turun kasarmin alueelle pystytettiin vuonna 1966 prikaatimme muuttaessa Säskylään se todella suuri kokoinen Porilaispatsas, jonka kyljestä löytyy edellä mainittu motto: "Riennän eteenpäin, koska minua siihen vaativat KUNNIA, VELVOLLISUUS ja TAHTO". Siitä huokuu valtava työmoraalin ja uskollisuuden henki. Entisellä Turun kasarmin alueella seisovan patsaan yhdessä kyljessä on valettuna teksti "Porilaisoturin lause 1808 – 1809 sodassa".

Kyse on Carl Gustaf Polvianderista ja Suomen sodasta; Suomi oli ollut satoja vuosia osa Ruotsin valtiota, jota vastaan Venäjä siis hyökkäsi. Lopputuloksena oli se, että Suomi pakkoliitettiin Venäjään suuriruhtinaskuntana vuonna 1809.

Carl Gustaf sai kotiopetusta pappisäلتään, jonka kaksi edellistä sukupolvea kuului pappissäätyn. Sinne poikakin pyrki aloittamalla jo vuonna 1803 Turun akatemiassa teologiset opinnot. Ne tyssäsivät liki alkuunsa; hänet erotettiin sopimattoman käytöksen

vuoksi. Hän oli aiemmin suorittanut ylioppilastutkinnon.

Saman kohtalon koki hänen opiskelutoverinsa Jacob Henrik Ziden, jota pidetään J.L. Runebergin Vänrikki Stoolin tarinoiden luutnantti Zidenin esikuvana. Polvianderia puolestaan pidetään Vänrikki Stoolin esikuvana ja henkilönä, joka ammensi muististaan runoilijan käyttöön paljon Suomen sodan aikaisia tapahtumia, tarinoita ja silloisia henkilöitä; olihan hän ollut näkijänä Suomen sodan eri vaiheissa. Polvianderin osalta tiedot ovat hieman kiistanalaiset joidenkin mielestä, vaikka toisaalta on vahvaa tietoa siitä, että he olivat tavanneet toisiaan niin runoilijan Kurun vierailuilla kuin Ruovedelläkin, jossa Runeberg toimi kotiopettajana jonkin aikaa. Heidän kerrotaan tehneen yhteisiä kalastus- ja metsästysretkiäkin. Polvianderista on sävelletty myös ooppera "Vänrikki Stool".

Polviander liittyi pappisopinnot keskeytettyään siis vielä vuonna 1803 Kuninkaalliseen Porin Rykmenttiin

saaden seuraavana vuonna nimityksen Rykmentin Ruoveden komppanian furiiksi (aliupseerin arvo, lähinnä muonitus- ja majoitusmestari) saaden asutavakseen Hainarin sotilasvirkatalon torppineen Kurussa.

Saksassakin sotimassa

Porin Rykmentti joutui perustamisensa jälkeen vuonna 1626 kansainvälisiin tehtäviin eli 30-vuotiseen sotaan. Kansanvälistä kokemusta kertyi Polvianderillekin, kun Rykmentti taisteli vuonna 1807 Saksan Pommerissa Ranskaa vastaan. Hän sai luodin olkapäähänsä Strahlsundin taistelussa. Rykmentti siirrettiin takaisin Suomeen.

Suomen sodassa Polviander toimi siis edelleen Kuninkaallisen Porin Rykmentin lipunkantajana taistellen mm. Siikajoella, Lapualla, Kauhajoella, Lapväärtissä, Juuttaalla ja Oravaisissa. Taisteluissa hänen toiseen polveensa osui luoti. Lisäksi hän menetti kuulon vasemmasta korvastaan lähellä räjähtäneen ammuksen takia. Sievissä Rykmentti joutui antautumaan venäläisille menettäen lippunsa ja aseensa. Vasta 22-vuotias Polviander erosi armeijan palveluksesta vuonna 1810 saaden samalla vänrikin arvon.

Polviander sai pitää virkatalon

Erostaan huolimatta Hainarin virkatalo torppineen jäi hänen haltuunsa. Hän jatkoi siten maanviljelyä sekä metsästystä ja kalastusta! Virkatalosta tehtiin v. 1906 Turun läänin maaherran Theodor von Kraemerin aloitteesta "Vänrikki Stoolin tupa" -museo Turun linnan vierelle "sen kansallishistoriallisen arvon takia". Rakennus palautettiin vuonna 1960 takaisin Kuruun. Tässä "Vänrikki Stoolin tuvassa" on esillä mm. Polvianderin sotilasaseita ja hänelle kuulunutta irtaimistoa ja muistoesineitä. Maanviljelyksen ohella hän oli taitava käsistään. Hän teki mm. vaimolleen Anna-Kaisalle erityisen kauniisti puuleikkauksin koristellun morsiustuolin. Ensimmäinen vaimo kuoli ja Polviander solmi uuden avioliiton. Kahdessa liitossa syntyi yhteensä peräti 17 lasta.

Porin Rykmentti kunnosti vuonna 1934 Kurun vanhalla hautausmaalla sijaitsevan Polvianderin haudan. Hänen muistoaan on vaalittu myös Mouhijärvellä, jossa paljastettiin vuonna 2008 muistomerkki hänen synnyinkotinsa pihamaalle. Porin prikaati on osallistunut useita kertoja Kurun ko-

tiseutupäivään. Prikaati on asettanut Polvianderin haudalle Suomen sodan aikaisiin sotilasasuihin pukeutuneen kunniaavartion lippuineen vuonna 2006, jolloin oli kulunut 130 vuotta vänrikin kuolemasta.

Tänä vuonna Kurun kotiseutujuhlassa oli esillä Kurun kotiseutuyhdistyksen 60-vuotistaival. Tänä vuonna tuli kuluneeksi Polvianderin syntymästä 230 vuotta. Killan hallituksen jäsen Kari Nummila laski Porin prikaatin ja killan havuseppeleen Polvianderin haudalle.

Vieraan vallan alla syntyneen ja vieraan vallan alla kuolleenkin teräksisen vänrikin "sydän oli puhdasta kultaa ja tahratonna se viimeiseen hengenveetoon asti sykki Isänmaalle", todettiin Suomen Kuvalehdessä vänrikin muistokirjoituksessa v. 1876.

Porin prikaatin killan hallituksen jäsen laski Porin prikaatin ja Porin prikaatin killan seppeleen Carl Gustaf Polvianderin haudalle.

Kuva: Juhani Latoniemi

TYÖKOKEMUSTA, JOTA ET KOTIMAASTA SAA

Kriisinhallintatehtävissä palvelee tälläkin hetkellä yli 500 suomalaista.
Lue lisää mahdollisuuksistamme: rauhanturvaajaksi.fi

Haku käynnissä 24 h

Katso videot

www.youtube.com/puolustusvoimat

Puolustusvoimat

► Tee työtä, jolla on tarkoitus.